

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ В. Н. КАРАЗІНА
ФІЛОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

КАФЕДРА ЖУРНАЛІСТИКИ

**ДРАМАТУРГІЯ ВІДЕОІНТЕРВ'Ю У ПРОГРАМАХ СВІТОВИХ
ТА УКРАЇНСЬКИХ ЖУРНАЛІСТІВ**

Кваліфікаційна робота
студента 4 курсу, групи ЛЖ-42,
першого (бакалаврського)
рівня вищої освіти,
спеціальності 061 «Журналістика»
Кравченка Антона Олександровича

Керівник:
Цуріна Елеонора Олегівна,
кандидат наук із соціальних
комунікацій, доцент

Харків – 2024

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ПРОВЕДЕННЯ ВІДЕОІНТЕРВ'Ю.....	5
1.1. Визначення сутності «відеоінтерв'ю», його основні характеристики та відмінності від інших видів журналістських інтерв'ю.....	5
1.2. Способи аналізу відеоінтерв'ю.....	15
РОЗДІЛ 2. ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОВЕДЕННЯ ІНТЕРВ'Ю НА ПРИКЛАДІ ПРОГРАМ СВІТОВИХ ТА УКРАЇНСЬКИХ ЖУРНАЛІСТІВ.....	28
2.1. Аналіз інтерв'ю Дмитра Гордона.....	28
2.2. Аналіз інтерв'ю Маші Єфросиніної.....	34
2.3. Аналіз інтерв'ю Ларі Кінга.....	38
2.4. Аналіз інтерв'ю Опри Вінфрі.....	42
РОЗДІЛ 3. ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ВЕДЕННЯ ІНТЕРВ'Ю УКРАЇНСЬКИМИ ТА АМЕРИКАНСЬКИМИ ТЕЛЕВЕДУЧИМИ.....	48
3.1. Порівняльний аналіз методів ведення інтерв'ю між Дмитром Гордоном та Ларі Кінгом.....	48
3.2. Порівняльний аналіз методів ведення інтерв'ю між Машою Єфросиніною та Опрою Вінфрі.....	51
ВИСНОВКИ.....	55
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	58

ВСТУП

Актуальність теми дослідження полягає в тому, що відеоінтерв'ю як формат набуває особливої значущості, оскільки дозволяє глядачам не тільки чути, а й бачити емоції, жести, міміку співрозмовників, що додає глибини та реалістичності сприйняттю інформації.

Мета дослідження – порівняти стилі ведення інтерв'ю, специфічні прийоми, які використовують журналісти, їх підходи у розробці питань, взаємодія з гостями, а також методи залучення й утримання уваги аудиторії.

Завданнями дослідження є:

1. Визначити теоретичні аспекти проведення відеоінтерв'ю;
2. Дослідити та проаналізувати підходи та техніки, які використовують Дмитро Гордон, Маша Єфросиніна, Ларрі Кінг та Опра Вінфрі під час ведення інтерв'ю;
3. Здійснити порівняльний аналіз між українськими та американськими методами ведення інтерв'ю, визначити ключові відмінності та спільні риси у підходах Дмитра Гордона, Маші Єфросиніної та американських журналістів Ларрі Кінга й Опри Вінфрі.

Об'єктом дослідження є відеоінтерв'ю українських та американських журналістів.

Предметом дослідження є драматургія інтерв'ю, використаних журналістами – Дмитром Гордоном, Машею Єфросиніною, Ларрі Кінгом та Опрою Вінфрі.

Для реалізації цілей використані наступні **методи дослідження**: теоретичний аналіз відеоінтерв'ю для вивчення стилів ведення інтерв'ю та драматургічних прийомів, порівняльний аналіз для оцінки різниці у методах між українськими та міжнародними журналістами та структуровані інтерв'ю з медіаекспертами.

Практична значимість полягає у можливості впровадження виявлених ефективних методів і технік ведення інтерв'ю у практику медійної індустрії.

Результати дослідження дадуть змогу розробити рекомендації для журналістів і медійників щодо поліпшення якості відеоінтерв'ю, зокрема через застосування вивчених підходів до побудови розмов, використання невербальних сигналів. Це сприятиме залученню більш широкої аудиторії та підвищенню впливовості медійного контенту. Також знання отриманих в ході дослідження даних може використовуватись у навчальних курсах з журналістики, допомагаючи готувати майбутніх спеціалістів до роботи в динамічному медіапросторі.

Структура роботи. Робота складається зі вступу, трьох розділів та підрозділів, висновків та списку використаних джерел. Обсяг – 63 сторінки.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ПРОВЕДЕННЯ ВІДЕОІНТЕРВ'Ю

1.1. Визначення сутності «відеоінтерв'ю», його основні характеристики та відмінності від інших видів журналістських інтерв'ю

Інтерв'ю (англ. interview) – бесіда представника медіа з яким-небудь громадським діячем на актуальні теми, що викликають загальний інтерес. Його можуть надавати або отримувати [16, с. 44].

Історично інтерв'ю як жанр зародилося і почало розвиватися у друкованій пресі. Пізніше його почали переймати телевізійні та радіо ЗМІ, що виникли у 20 столітті. В останні роки інтерв'ю як жанр збору інформації почали часто використовувати у різних мережевих ресурсах. Зростання числа інтерв'ю в мас-медіа помітне кожному. Нині учасниками інтерв'ю стають не лише люди, які обіймають високі посади, експерти, політики, а й прості громадяни. Варто зауважити, що тематичні рамки розширюються разом із набираючим популярності жанром. Інтерв'ю є одним із драматургічних способів подачі інформації для аудиторії. Ідеальне інтерв'ю на екрані має виглядати як природний діалог двох співрозмовників [18].

Винятком є інтерв'ю офіційного характеру. У зв'язку з цим розрізняють такі форми організації інтерв'ю у журналістиці [8]:

1. інформаційне інтерв'ю – націлене на збір затребуваних даних новин. Ключовими для інформаційного інтерв'ю є питання – ключі: Хто? Що? Де? Коли? Чому? Навіщо? Цей список може бути розширений залежно від теми та мети інтерв'ю;

2. оперативне бліц-опитування є стислим різновидом інформаційного інтерв'ю і ставить собі за мету збір різних думок з певних питань. Особливістю такого інтерв'ю є стандартна фіксована форма питань, що задаються якомога більшій кількості людей;

3. інтерв'ю-розслідування – різновид інтерв'ю, яке використовується з метою більш серйозного, докладного вивчення проблеми чи події. Зазвичай

готується докладно, формулювання питань та його послідовність продумується заздалегідь. Для інтерв'юера в даному випадку ключовим є вміння стежити за перебігом міркувань інтерв'юйованого, комунікативна пластичність та грамотне володіння невербальними формами спілкування;

4. інтерв'ю-портрет (персональне інтерв'ю) – особливий різновид інтерв'ю, мета якого – найбільш повне розкриття особистості співрозмовника. У цьому випадку перевагу мають соціально-психологічні, емоційні характеристики інтерв'юйованого, виявлення його системи цінностей. Такий вид інтерв'ю часто стає складовою частиною екранного нарису;

5. бесіда (діалог) – різновид інтерв'ю, коли журналіст не просто посередник між героєм і глядачем, а стає співрозмовником на рівних, завдяки спільній творчості. Репутація та великий професійний досвід є обов'язковими умовами для такого інтерв'ю. Також важливо обрати правильного співрозмовника. Адже за його допомогою журналісту потрібно побудувати грамотний та цікавий матеріал;

6. флеш-інтерв'ю – різновид короткого інтерв'ю, що часто практикується у перервах прямих спортивних трансляцій на телебаченні. Флеш-інтерв'ю триває трохи більше 90 секунд у спеціально виділеній частині стадіону. Найчастіше – на тлі рекламних банерів із логотипами спонсорів трансляцій.

Інтерв'ю у форматі мовлення подарувало цьому жанру журналістики таку важливу якість, як видовищність. Основою для інформації стає не просто мова інтерв'юйованого з властивою йому риторикою, інтонаційним, емоційним забарвленням, як на радіо, а й міміка, жести, поведінка і нерідко навколишня обстановка. Саме видовищністю пояснюється широке поширення жанру інтерв'ю у телепрограмах та мережі Інтернет [26, с. 16].

До методів інтерв'ю варто зарахувати роботу журналіста як психолога. Психолог-інтерв'юер ставить запитання співрозмовнику, утримуючись від відстоювання своєї думки чи погляду, показуючи особисту оцінку відповідей співрозмовника. У разі психолога завданням є створення сприятливої атмосфери для повного розкриття інтерв'юйованого. Мета інтерв'ю, з погляду

журналіста-психолога, полягає в отриманні якісної розгорнутої відповіді на поставлене запитання [12, с. 12].

В основі портретного відеоінтерв'ю лежить спілкування інтерв'юєра з інтерв'юйованим. Мета цього виду інтерв'ю полягає в отриманні необхідної журналісту інформації, розкритті та створенні образу героя. На цьому етапі відеоінтерв'ю поділяється на 5 типів залежно від функції [8]:

1. Інформаційне інтерв'ю. Мета полягає у отриманні певних відомостей (прикладом може бути «інтерв'ю-думка», «інтерв'ю-факт»). У разі відповіді інтерв'юйованого не очікується офіційної заяви, тому тон розмови близький до звичайного, що сприяє кращому сприйняттю інформації. Це часто включається в інформаційно-публіцистичні програми.

2. Протокольне інтерв'ю. Проводиться для отримання офіційних відповідей, пояснень з питань внутрішньої та зовнішньої політики держави. Герой інтерв'ю у цьому випадку зазвичай є офіційною особою високого рангу.

3. Інтерв'ю-портрет. Мета полягає у всебічному розкритті героя.

4. Проблемне інтерв'ю (чи обговорення). Відображає різні погляди, і навіть шляхи вирішення соціально значущих питань.

5. Інтерв'ю-анкета. Проводиться для виявлення думок з певного питання у різних співрозмовників, які вступають у контакт один з одним. Зазвичай це серія стандартизованих інтерв'ю, в яких усім учасникам задається те саме питання.

Розберемо докладніше один із типів інтерв'ю – «інтерв'ю-портрет». Як було зазначено вище, метою даного інтерв'ю є всебічне розкриття особистості запрошеного героя. Тут велику роль грають соціально-психологічні та емоційні показники, а також виявлення системи цінностей інтерв'юйованого. Завдання журналіста під час підготовки та проведення інтерв'ю – пам'ятати, що він несе відповідальність за чужу долю та усвідомлювати, що образ, який він створить своєму герою, несе певні наслідки [29].

Одним із способів розуміти зміст та суть власних дій та дій опонента є сприйняття положення партнерів, а також їхніх позицій щодо один одного. У

будь-якій розмові важливе ставлення учасників спілкування один до одного: хто з них буде провідним, а хто – веденим. Спостереження психологів за діями людей показали, що набори поведінкових характеристик (поза, інтонація голосу, темп мови, жестикуляція, міміка, розмовний словник тощо) змінюються залежно від ситуації. Прикладом може бути модель спілкування між колегами, з керівником, між подружжям, батьком і дитиною тощо. Зміна поведінки супроводжується зміною емоційного стану людини у процесі діалогу. Ці стани виділені, класифіковані та пояснені у книзі Е. Берна «Ігри, в які грають люди» [2].

Внутрішні психічні процеси, які характеризують актуальні стани людини, виявляються у зовнішній поведінці, яку можна визначити станом її свідомості. Позиція партнерів у спілкуванні визначається тими станами, які взаємодіють у момент спілкування [10].

Володіння основами міжособистісної взаємодії дозволяє поліпшити практику ділового спілкування завдяки вмінню свідомо контролювати свої стани і розуміти партнерів, тим самим знаходячи шляхи оптимізації взаємодії з ним.

Крім психічних станів учасників діалогу, спілкування як процес взаємодії можна також розглянути з позиції орієнтації на контроль та розуміння. У першому випадку модель поведінки у спілкуванні передбачає прагнення контролювати, керувати ситуацією та поведінкою учасників розмови; у другому випадку модель включає прагнення зрозуміти ситуацію та поведінку інших, що пов'язане з бажанням покращити взаємодію та уникнути конфліктів [10].

Аналізуючи перелічене, можна визначити закономірності стратегій у спілкуванні, яких дотримуються учасники розмови. Стратегія контролю полягає у бажанні та прагненні партнера нав'язати своє розуміння ситуації і досить часто вони досягають своїх цілей. Стратегія розуміння – адаптація до партнера.

Також важливо відзначити ще одну важливу деталь у характері спілкування, а саме відкритість та закритість предметної позиції. Відкритість – це здатність висловити свою думку щодо питання і готовність врахувати думку інших, закритість – означає нездатність і небажання розкривати свої позиції. Крім відкритого та закритого спілкування у чистому вигляді також зустрічаються і змішані типи, де одна із сторін намагається з'ясувати позицію іншої, але при цьому не розкриваючи своєї [27, с. 16].

При виборі стратегії спілкування та позиції в ній необхідно враховувати такі деталі, як ступінь довіри до партнера та можливі наслідки обраної моделі спілкування. Разом з тим, соціально-психологічні дослідження доводять, що найбільшій ефективності ділового спілкування можна досягти, обираючи відкритий характер спілкування [19].

Уміння чергувати питання та відповіді є головною структуротворчою ознакою інтерв'ю як виду журналістської творчості. Показником професіоналізму для журналіста є вміння задати у потрібний час потрібне питання і отримати на нього відповідь. В даному випадку, інтерв'ю є найбільш вдалим методом збору інформації чи думок, а питання тут – найкоротший і прямий шлях досягнення цієї мети [25].

Після того як журналіст завершить усі підготовчі процеси до інтерв'ю, вирішить організаційні питання, досягне згоди героя на інтерв'ю, призначить йому час та місце зустрічі, настає найважливіший етап. Тут багато залежить від того, з якої ноти почнеться спілкування. Тому одне із правил, яке має засвоїти кожен журналіст – це ретельне продумування своїх питань, а саме з якого питання розпочати інтерв'ю. Є декілька принципів побудови питань та відповідей в інтерв'ю:

1. «Перше питання інтерв'ю має бути підготовлене заздалегідь». Необхідно зауважити, що воно повинно бути пов'язане безпосередньо як з особистістю героя, так і з темою розмови, що починається, потрібно повернути до себе героя. Проте, вдало підібране і продумане питання не

завжди може викликати позитивну реакцію інтерв'юйованого, тому журналісту не варто розслаблятися після того, як він побачив реакцію героя;

2. «Задаючи перше питання інтерв'ю, треба вже тримати в умі наготові друге». Досвідчений журналіст завжди продумує ланцюжок питань, щоб у разі ситуації, коли співрозмовник починає уникати заданого йому питання та теми, або висловлювати нецікаві міркування, «не втратити нитку діалогу». Головне в такій ситуації не переривати співрозмовника, уважно слухати (для збереження позитивного емоційного тла), а потім повернутися до обраної журналістом теми;

3. «Завжди будьте готові змінити тему розмови, якщо відчуваєте, що інтерв'ю відбувається за вашим планом». Коли журналіст бачить, що його герой захоплюється подробицями своїх спогадів і уникає заданого йому питання, то можна використовувати прийом вкидання несподіваного для нього питання. Тим самим журналіст порушує тему спілкування, що склалася, і спрямовує розмову в потрібне русло, перехоплюючи при цьому психологічну ініціативу;

4. «Інтерв'ю проходить успішніше в тому випадку, якщо журналіст ставить питання, що стосуються спільних тем, які становлять інтерес і для нього самого, і для співрозмовника». У взаємозв'язку питань та відповідей у структурі інтерв'ю для журналіста важлива миттєва реакція на відповіді героя. Така ситуація дає журналісту додаткові можливості для встановлення психологічного контакту «з об'єктом своєї професійної уваги». Важливо вчасно та точно схопити інтонацію та настрій героя, в якому він існує;

5. «Уважно слухайте співрозмовника. Його відповіді можуть наштовхнути вас на нові цікаві теми та запитання». Таким чином, підбиваючи підсумок порад, запропонованих Ільченком С. М. про принципи побудови питань та відповідей в інтерв'ю, варто зазначити, що результат інтерв'ю більшою мірою залежить від якості підготовки та професіоналізму журналіста. Важливо не тільки заздалегідь продумувати та пам'ятати питання, але також уміти уважно слухати відповіді та вловлювати настрій того, у кого беруть

інтерв'ю, тому що його відповіді можуть навести журналіста на нові теми та питання [7].

Таблиця 1.1.

Класифікація відеоінтерв'ю за тематикою, форматом і метою [9]

Категорія	Підкатегорія	Опис
Тематика	Політика	Інтерв'ю з політиками на актуальні теми, обговорення політичних подій
	Економіка	Обговорення економічних стратегій, фінансових криз та глобальних ринків
	Мистецтво	Інтерв'ю з артистами, письменниками, обговорення культурних подій
	Психологія	Розмови з психологами та соціологами, обговорення і аналіз суспільства та його проблем
Формат	Одиночне інтерв'ю	Інтерв'ю з однією особою, зосереджене на індивідуальних думках та досвіді
	Групове інтерв'ю	Інтерв'ю з кількома учасниками, що дозволяє виявити різні точки зору на тему
	Панельна дискусія	Модерована дискусія з декількома експертами на специфічну тему
Мета	Інформаційна	Надання інформації, освітні цілі
	Переконування	Вплив на громадську думку, спроба змінити переконання аудиторії
	Розвага	Забезпечення розважального контенту, часто з залученням знаменитостей

Таким чином, таблиця включає різноманітні аспекти класифікації відеоінтерв'ю, зокрема тематичну приналежність, формат проведення та основну мету кожного типу інтерв'ю. Додані приклади реальних інтерв'ю дають змогу зорієнтуватися у специфіці кожного.

Для глибокого аналізу та порівняння відеоінтерв'ю з іншими видами журналістських інтерв'ю, можна створити детальну таблицю, яка підкреслює ключові відмінності у форматах, доступності, візуальному впливі, технічних вимогах та типах взаємодії з аудиторією.

Таблиця 1.2.

Порівняльні характеристики відеоінтерв'ю з іншими видами журналістських інтерв'ю

Характеристика	Відеоінтерв'ю	Аудіоінтерв'ю	Письмове інтерв'ю
Формат	Візуальне та аудіо	Тільки аудіо	Текстове
Візуальний вплив	Високий	Низький	Відсутній
Технічні вимоги	Високі (камера, мікрофон, освітлення)	Середні (мікрофон, записувач)	Низькі (засоби для запису тексту)
Взаємодія	Пряма та непряма	Пряма	Непряма
Доступність	Потребує більше часу та ресурсів для підготовки	Швидше та легше організувати	Найбільш гнучке і доступне
Переваги	Залучення аудиторії через візуальні засоби	Зручність слухання (можливість мультизадачності)	Легко переглядати і цитувати

Недоліки	Вимагає значних витрат часу та грошей	Обмежене візуальне сприйняття	Втрата емоційної виразності
----------	---------------------------------------	-------------------------------	-----------------------------

Ця таблиця допомагає чітко виділити особливості кожного виду інтерв'ю, підкреслити їхні сильні та слабкі сторони в контексті журналістської діяльності, а також надає огляд переваг і обмежень, пов'язаних з кожним форматом. Таблиця 1.3. описує типові помилки при проведенні відеоінтерв'ю, вказує на основні проблеми, з якими зазвичай стикаються журналісти та виробники контенту, а також надати рекомендації щодо їх уникнення. Така таблиця допоможе підвищити якість відеоінтерв'ю та зробити процес більш ефективним.

Таблиця 1.3.

Перелік типових помилок при проведенні відеоінтерв'ю [4]

№	Типова помилка	Опис
1.	Погана якість звуку	Шуми, ехо або недостатньо чіткий звук можуть відволікати аудиторію та погіршувати загальне враження.
2.	Непідготовленість інтерв'юера	Незнання теми чи погана підготовка до інтерв'ю може призвести до незручних пауз та втрати інтересу інтерв'ююваним.
3.	Переривання співрозмовника	Інтерв'юер, який постійно перебиває або висловлює свої думки, може викликати негативні емоції у співрозмовника.
4.	Невідповідність між обладнанням і задачею	Використання обладнання, яке не відповідає потребам зйомки, наприклад, недостатньо професійні камери або мікрофони.
5.	Недостатня	Ігнорування камери інтерв'юером або

	взаємодія з камерою	інтерв'ююваним може створити відчуття віддаленості для глядачів.
6.	Відсутність плану на випадок помилок	Непередбачені технічні проблеми або помилки під час зйомки можуть повністю зірвати інтерв'ю.

Отже, таблиця охоплює основні помилки, які можуть виникнути під час підготовки та проведення відеоінтерв'ю, а також надає поради щодо їх уникнення. Використання цієї таблиці допоможе підвищити професійний рівень проведення інтерв'ю та забезпечити його успіх.

Таблиця 1.4.

Вираження невербальної комунікації в різних культурах [11]

Невербальний сигнал	Сполучені Штати	Японія	Індія	Бразилія	Арабські країни
Утримання очного контакту	Важливий для довіри	Може бути сприйняте як грубість	Довгий контакт може бути сприйнятий, як агресія	Показник уваги та інтересу	Може бути сприйнятий як виклик
Жести руками	Широко використовуються для підкреслення мови	Жестикуляція, вважається грубістю	Часті жести, особливо під час активних обговорень	Жива жестикуляція є звичайною	Може бути обмежена у формальних умовах
Відстань між співрозмовниками	Віддають перевагу особистому простору	Велика дистанція, особливо між людьми різної статі	Менша відстань, часте торкання	Близька відстань, часті обійми	Дуже близька відстань, особливо між чоловіками

Вирази обличчя	Часто відкриті та емоційні	Стримані, зберігання спокою є важливим	Експресивні , широке використан ня усмішок	Емоційні та експресив ні	Стримані у формальних умовах, але емоційні у приватному житті
Дотики під час розмови	Обмежені, в основному між друзями	Рідко і тільки між близькими друзями	Часті	Часті обійми та поцілунк и	Часті між чоловіками, рідше між протилежни ми статями

Ця таблиця включає загальні тенденції у невербальній комунікації для п'яти різних культурних контекстів і може бути корисною для осіб, які готуються до міжнародних відеоінтерв'ю або міжкультурних взаємодій. Розуміння цих відмінностей допоможе уникнути культурних непорозумінь та сприятиме більш ефективному спілкуванню.

1.2. Способи аналізу відеоінтерв'ю

Сучасна реальність породжує все більше різноманітних комунікаційних взаємодій, які активно трансформують публічний простір. Нині однією з найвидатніших форм «публічної комунікації» визнано «публічний діалог», що виражається зокрема через жанр інтерв'ю. Цей тип публічного діалогу дозволяє не тільки спостерігати, а й фіксувати новітні тенденції розвитку як письмового, так і усного публічного мовлення. Через зміни в мовних уподобаннях та поведінці людей, відображених у текстах сучасних інтерв'ю, ми можемо аналізувати динаміку суспільних процесів [20, с. 148-161].

В інтерв'ю беруть участь два основних учасники – журналіст, який виступає в ролі інтерв'юера, та його співрозмовник, інтерв'юований. Цей формат передбачає активний обмін інформацією, що спрямований на

задоволення інформаційних потреб аудиторії, яка чекає відповідей на свої запитання.

Інтерв'ю можна визначити як вид журналістської діяльності, який є цілісним актом комунікації. Журналіст в даній ситуації веде діалог з інтерв'юйованим у форматі чергування питань та відповідей з метою збору інформації, думок, які мають значення для широкого кола суспільства.

Особливість відеоінтерв'ю полягає в його здатності передавати не тільки словесний контент, але й візуальну інформацію, яка включає міміку, жести та інші невербальні сигнали, що робить комунікацію глибшою та емоційно багатшою. Відеоінтерв'ю займають особливе місце у медійному просторі, оскільки вони дозволяють глядачеві відчувати безпосередню присутність у розмові, зробити висновки не тільки зі слів, а й з вираження обличчя та тону голосу учасників. Це додає відеоінтерв'ю важливої ролі в сучасному інформаційному світі, де вони виступають не просто як інструмент збору та передачі інформації, але й як засіб впливу на громадську думку. Відеоінтерв'ю посилюють переконливість повідомлення через візуальну доступність емоцій та невербальних засобів комунікації, дозволяючи інтерв'юєру створювати більш глибокий зв'язок з аудиторією [5].

Подібно до театрального виступу, кожне відеоінтерв'ю несе в собі елемент постановки, де обговорюються не лише поверхневі, а й глибокі, іноді вкрай важливі питання, що змушують глядача замислитися. Це особливо важливо в умовах сучасного інформаційного простору, де кожна деталь має значення, а здатність візуально підкреслити ключові моменти може значно підвищити інформативність та впливовість контенту.

У контексті відеоінтерв'ю важливо також відзначити роль монтажу та пост-продакшн, які дозволяють вирізняти основні моменти, акцентувати увагу на важливих деталях та надавати матеріалу завершеності. Редагування відеоматеріалу не тільки підсилює естетичні аспекти, але й спрямовує вплив контенту на глядача, використовуючи різні види візуальних та аудіальних ефектів для збільшення залученості та емоційної реакції [24].

Не менш важливим є і контекст відеоінтерв'ю. Враховуючи сучасні реалії, як наприклад політичні кампанії або соціальні рухи, відеоінтерв'ю часто використовуються для формування та модифікації публічної думки. Через високу візуальну та емоційну залученість, вони мають унікальну можливість впливати на свідомість і вибір людей, надавати їм нову інформацію або змінювати існуючі переконання.

Таким чином, відеоінтерв'ю як форма медійної комунікації займає ключове місце у сучасному медіапросторі, виступаючи не просто як засіб передачі інформації, а як потужний інструмент соціального впливу, здатний швидко та ефективно реагувати на динамічні зміни суспільства.

Аналіз відеоінтерв'ю як складової медійного контенту вимагає врахування ряду специфічних аспектів, що поєднують як вербальні, так і невербальні елементи комунікації. Цей процес може бути розбитий на кілька ключових методів, кожен з яких забезпечує глибокий вплив на аналіз контенту та витягування із нього значущої інформації [5, с. 23].

Контент-аналіз є фундаментальним методом при роботі з відеоінтерв'ю. Він дозволяє систематично описувати форму, вміст та контекст повідомлень. Це включає як кількісний, так і якісний аналіз текстового контенту інтерв'ю, аналіз тем та підтем, частоту згадувань певних ідей, а також висловлювань і емоційних реакцій. Аналізуючи відеоінтерв'ю, можна виявити, які теми найбільше акцентуються, які аргументи використовуються, і які повідомлення передаються аудиторії [17].

Невербальна комунікація в інтерв'ю може надати важливу інформацію про внутрішні стани, наміри, а також стосунки між учасниками. До елементів невербальної комунікації належать міміка, жести, погляди, темп розмови та інтонації. Цей аналіз допомагає зрозуміти емоційний контекст висловлювань, ступінь їхньої щирості або напруженості, що є критично важливим для повного розуміння переданої інформації [10].

Семіотика, як наука про знаки та символи, може бути застосована для аналізу відеоінтерв'ю. Цей підхід дозволяє інтерпретувати різні символи та

коди, які використовуються в інтерв'ю, включаючи вибір мови, одяг, декорації тощо. Семіотичний аналіз допомагає визначити, які символи використовуються для підсилення певного меседжу або як вони можуть впливати на сприйняття контенту глядачами [22].

Дискурсивний аналіз зосереджений на вивченні способів ведення розмов і структури дискурсу в рамках відеоінтерв'ю. Цей метод аналізу допомагає виявити, як учасники конструюють свої висловлювання, які стратегії і тактики вони використовують для підтримки своїх аргументів, відповідей на складні питання або зміни теми розмови. Особливо цінним є вивчення того, як журналісти використовують мовні засоби для керування діалогом, наприклад, через постановку питань, що спонукають до розгорнутих відповідей, або через переривання, щоб направляти розмову у бажаному напрямку [13].

Психологічний аналіз відеоінтерв'ю може виявити складніші емоційні та когнітивні процеси, які відбуваються у співрозмовників під час інтерв'ю. Це включає аналіз мови тіла, тону голосу, виразу обличчя, що може допомогти визначити не тільки очевидні емоції, але й більш тонкі психологічні стани, такі як нервозність, оборонна позиція або навіть брехня. Це особливо важливо в політичних інтерв'ю, де точність і відвертість відповідей можуть мати значний вплив на громадську думку [27].

Технічний аналіз відеоінтерв'ю зосереджується на вивченні способів зйомки, освітлення, звукозапису та монтажу, що використовуються для створення кінцевого продукту. Аналізуючи технічні аспекти, можна виявити, як вони впливають на загальне сприйняття відео глядачами. Наприклад, вибір кута зйомки може зробити інтерв'юйованого більш домінантним або підлеглим, а освітлення може впливати на настрій і атмосферу інтерв'ю. Монтаж також відіграє ключову роль, оскільки він може змінити порядок висловлювань, підкреслити певні моменти або навіть виключити частини розмови, що змінює контекст або наголоси в інтерв'ю.

Мультиmodalний аналіз дозволяє інтегрувати різні типи аналізів для створення більш повного розуміння відеоінтерв'ю. Він об'єднує вербальні та

невербальні елементи, технічні деталі та контекстуальні знання для аналізу того, як різні модальності (текст, звук, зображення) взаємодіють між собою та з глядачем. Це включає вивчення як впливу окремих аспектів, так і їхньої синергії, що створює певні значення або враження.

Кожен із цих методів має своє важливе застосування та може бути використаний окремо або у поєднанні з іншими для досягнення глибшого розуміння відеоінтерв'ю, що є важливим елементом сучасних медійних досліджень.

Формат інтерв'ю завжди має форму діалогу. Такий діалог можна розглядати як особливий тип тексту або дискурсу, де діяльність інтерв'юера тісно пов'язана з мовленнєвою комунікацією. В такому контексті журналіст виступає не лише як посередник інформації, але й як активний учасник бесіди, який має свій вагомий внесок у комунікацію. Це робить інтерв'юера рівноправним співрозмовником, що володіє значним обсягом інформації.

Ефективність інтерв'ю визначається кількістю та якістю отриманої інформації. Очевидно, що хоча кінцева мета інтерв'ю полягає в отриманні відповідей, самі запитання не є кінцевою ціллю, але вони є ключовим інструментом для провокування відкритої відповіді. Таким чином, характер питань, які задає інтерв'юер, безпосередньо пов'язаний не тільки з конкретними завданнями інтерв'ю, а й з мовною особистістю журналіста.

В залежності від цілей інтерв'ю можна виділити кілька його основних видів [23]:

1. Інформаційне інтерв'ю – це найпоширеніший тип, основна мета якого полягає у зборі фактів та новин для подальшого інформування публіки про актуальні події та факти.

2. Інтерв'ю-розслідування зорієнтоване на глибоке дослідження певної події чи проблеми. Тут запитання виконують роль ключового елемента, що допомагає «розкривати» особистість співрозмовника та допомагає у «викритті» прихованих деталей .

3. Інтерв'ю-портрет або професійне інтерв'ю зосереджене на одному герої, зазвичай визначній особистості, яка має значення в суспільному житті і приваблює широку увагу публіки.

Типова структура портретних інтерв'ю базується на системі запитань та відповідей, які не можуть бути переставлені або змінені місцями. Зазвичай передбачається, що інтерв'юер рухається за відповідями інтерв'юйованого і питання виникають спонтанно в ході бесіди. Проте на практиці журналісти зазвичай заздалегідь визначають коло тем, які потенційно можуть розвиватися в ході імпровізованого діалогу, підготовленого до інтерв'ю [29].

У сучасній журналістській практиці існує кілька різних видів інтерв'ю, які використовуються для досягнення різноманітних цілей та взаємодії з аудиторією. За класифікацією А. А. Грабельникова, можна виділити наступні основні типи інтерв'ю [3]:

1. Інтерв'ю-діалог – це класичний вид інтерв'ю, який характеризується чергуванням питань та відповідей між інтерв'юером та інтерв'юйованим. Цей тип інтерв'ю дозволяє глибше зануритись у тему бесіди та дізнатися детальну інформацію з перших рук, забезпечуючи динамічний обмін думками.

2. Інтерв'ю-монолог – відрізняється від інших видів тим, що після вступного питання, яке задає тон та тему розмови, основну частину інтерв'ю складає монолог інтерв'юйованого. Це дозволяє глибше поглибитись у власні роздуми співрозмовника, забезпечуючи йому можливість детального викладу своїх поглядів без переривання.

3. Інтерв'ю-замальовка – цей тип інтерв'ю включає не лише стандартні запитання, але й дозволяє інтерв'юеру висловлювати власні коментарі, робити замальовки ситуації, в якій проходить інтерв'ю, а також давати короткі характеристики інтерв'юйованого. Це створює більш комплексний портрет особистості та обставин, що формують діалог.

4. Інтерв'ю-анкета – це форма масового опитування, яка схожа на соціологічне дослідження. Такі інтерв'ю спрямовані на збір відповідей від

великої кількості людей для висловлення загальної думки суспільства по певному питанню.

Щодо структури питань у інтерв'ю, вони можуть бути як відкритого, так і закритого типу. Закриті питання вимагають короткої та однозначної відповіді, як «так» або «ні», що зручно для отримання прямої реакції на конкретні факти або для підтвердження певної інформації. Відкриті питання ж вимагають розгорнутої відповіді та часто стосуються більш широких тем, таких як причини, обставини, особисті думки та почуття, що дає можливість для більш глибокого аналізу та обговорення.

У своїх роботах Белановский С. А. додатково виділяє кілька інших специфічних видів інтерв'ю, що дозволяє з більшою точністю підійти до вибору формату залежно від поставлених задач та аудиторії, яку планується залучити до взаємодії [1].

Формалізоване інтерв'ю спрямоване на збір уніфікованої інформації від кожного учасника опитування. Цей тип інтерв'ю дозволяє систематично порівнювати та класифікувати відповіді, що в свою чергу відображає схожості та розбіжності між респондентами. Такий підхід є незамінним, коли мета дослідження включає:

- Аналіз переваг споживачів.
- Виявлення типових моделей поведінки.
- Формування загальної думки суспільства з різноманітних питань.
- Збір статистичних даних для подальшої квантитативної обробки.

Формалізовані інтерв'ю можуть проводитися як одинично з великою кількістю респондентів, так і повторно з одними й тими ж особами для аналізу змін у їхніх установах, цінностях чи повсякденному житті [14].

На відміну від формалізованого інтерв'ю, неформалізовані інтерв'ю покладаються на більш вільну структуру та велику гнучкість у підходах. Вони не підкоряються жорстким правилам щодо формулювання питань та не вимагають однотипних відповідей. В такому форматі кожен опитуваний має можливість висловити власні думки та інформацію найкращим чином.

Застосування стандартного списку питань може навіть перешкоджати, оскільки кожна бесіда вимагає індивідуального підходу [6].

Ця відмінність у підходах між формалізованим та неформалізованим інтерв'ю визначає їхнє використання в різних контекстах та з різними дослідницькими цілями. Тоді як формалізоване інтерв'ю є критично важливим для статистичного аналізу та збору даних, неформалізоване інтерв'ю забезпечує глибинне розуміння індивідуальних досвідів та перспектив, що є неоціненним у квалітативних дослідженнях.

Напівформалізоване інтерв'ю поєднує елементи структурованості та гнучкості, інтегруючи як відкриті, так і закриті типи питань. Це дозволяє дослідникам збирати як кількісні, так і якісні дані, забезпечуючи глибину аналізу разом із можливістю порівняння відповідей [6].

Інтерв'ю може бути спрямованим або ненаправленим. У спрямованому інтерв'ю інтерв'юер контролює процес, визначаючи [15]:

- ·Список питань, які будуть задані;
- ·Теми, які обговорюватимуться;
- ·Послідовність тем і питань;
- ·Загальний план проведення інтерв'ю.

Це дозволяє інтерв'юєру зосередитися на конкретних цілях дослідження і забезпечувати його структурованість та організованість. Натомість у ненаправленому інтерв'ю контроль переходить до респондента, який визначає хід розмови, відповідно до своїх відповідей та інтересів. Такий тип інтерв'ю зазвичай є неформалізованим, дозволяючи респондентам вільно висловлювати свої думки та ідеї.

Також розрізняють інтерв'ю з точним та неточним формулюванням питань. Інтерв'ю з точним формулюванням характеризується тим, що:

Питання ставляться точно в тій формі, в якій вони були попередньо записані;

Запитання задаються у тій самій послідовності, що й заплановано.

Це забезпечує стандартизацію відповідей і легкість їх порівняння. У контрасті, інтерв'ю з неточним формулюванням дозволяє інтерв'юєру адаптувати питання до контексту бесіди, вносячи зміни на ходу, залежно від того, як розвивається діалог. Такий підхід сприяє глибшому зануренню в тему і кращому розумінню перспективи респондента.

Окрім того, у інтерв'ю можуть використовуватися як підготовлені заздалегідь, так і ад гок питання, які ставляться відповідно до поточної ситуації та відповідей респондента. Це дозволяє збалансувати між потребою в структурованості та гнучкості, а також між потребою отримати конкретну інформацію і змогу дослідити нові теми, які можуть виникнути під час інтерв'ю.

Усне інтерв'ю характеризується збором матеріалу через безпосередній діалог, де спонтанність відповідей респондентів відіграє ключову роль. Воно передбачає особистий контакт між журналістом та опитуваним, що дозволяє інтерв'юєру безпосередньо спостерігати за реакціями на задані питання та відповідно впливати на хід розмови. В усному інтерв'ю відповіді надаються швидше і зазвичай вони менш обдумані порівняно з письмовими, що може сприяти отриманню більш відвертих реакцій.

На противагу цьому, письмове інтерв'ю включає в себе використання заздалегідь підготовлених питань, і журналіст не має змоги бачити реакцію респондента, що обмежує здатність адаптуватися до ходу бесіди. Цей формат виключає можливість спонтанних питань та адаптації до динаміки розмови.

Загалом, в академічному та професійному контексті інтерв'ю визначається як акт комунікації, який передбачає послідовне чергування питань та відповідей у форматі діалогу між інтерв'юєром та респондентом. Основна мета такого діалогу – збір інформації, думок та суджень, які мають суспільний інтерес.

Журналістське інтерв'ю служить двоякій меті: як метод збору інформації для подальшої публікації та як самостійний жанр, що публікується як окремий матеріал. Інтерв'ю як жанр передбачає планомірне проведення бесіди, що

включає прямий контакт та запис відповідей, здійснений журналістом або за допомогою записувальних пристроїв.

Серед основних переваг інтерв'ю варто відзначити:

- створення невимушеної атмосфери, яка сприяє щирості відповідей;
- встановлення довіри, що підвищує серйозність ставлення до розмови;
- можливість коригувати питання та порядок їх задання відповідно до розвитку діалогу;
- здатність журналіста спостерігати за психологічними реакціями, що може вказувати на щирість відповідей;
- можливість отримати детальнішу та глибшу інформацію завдяки безпосередньому контакту та здатності уточнювати та роз'яснювати питання протягом інтерв'ю.

Інтерв'ю є важливим інструментом у сфері журналістики і досліджень, проте цей метод має свої недоліки та обмеження, які необхідно враховувати при його застосуванні. Серед основних недоліків інтерв'ю варто виокремити значні витрати часу та обмежену оперативність, що робить інтерв'ю не завжди придатним для швидких досліджень або в ситуаціях, де потрібна миттєва реакція. Також важливим аспектом є вплив обстановки на якість відповідей: непідходяще середовище може впливати на відвертість респондентів, зменшуючи щирість їх відповідей. Інтерв'юери потребують спеціальної підготовки та навичок для якісного проведення інтерв'ю, що вимагає часу та ресурсів для тренінгу.

Інтерв'ю не підходить для ситуацій, де потрібно швидко опитати велику кількість людей, таких як масові опитування. Крім того, респонденти можуть виявляти нетерпимість до довгих інтерв'ю або до великої кількості питань, що знижує якість зібраної інформації. Емоційна відстороненість інтерв'юерів також є важливою, але складною задачею, оскільки занадто велика залученість може спотворити результати.

За методологією Андрія Куликова, для успішного проведення інтерв'ю необхідно точно вибрати респондентів, які відповідають цілям дослідження, а

також визначити місце і час інтерв'ю, що сприятиме якісному діалогу. Також важливим є точний запис відповідей під час інтерв'ю та акуратне оформлення зібраного матеріалу. Ці елементи допомагають забезпечити точність та надійність зібраних даних [30].

В практиці Куликова А. також визначає найбільш успішні сфери застосування інтерв'ю, такі як якісні дослідження, опитування експертів, телефонні опитування та вибіркові розмови в анкетуванні. Однак тривалість інтерв'ю може стати перешкодою, особливо якщо вона призводить до втоми учасників, що негативно позначається на якості отриманих відповідей.

У цілому, інтерв'ю залишається важливим інструментом у журналістській практиці і соціальних науках, але його ефективне застосування вимагає уважного планування, професіоналізму інтерв'юерів та врахування специфіки кожного окремого випадку.

Інтерв'ю є ефективним інструментом для збору інформації, особливо коли існує добре розроблена опитувальна сітка. Важливо, щоб у процесі інтерв'ю респондент сприймався не як об'єкт дослідження, а як рівноправний учасник, що вносить свій вклад у спільне розуміння соціальної реальності. Це перетворює інтерв'ю в процес спільного «добування» знань, зміцнюючи якість комунікації і взаєморозуміння між учасниками.

Згідно з дослідженням Різун В.В., успіх інтерв'ю значною мірою залежить від дотримання декількох ключових правил під час формулювання питань [21, с. 41-50]:

Стислість: Питання повинно бути виражене лаконічно і чітко, без зайвих словесних обертів.

Однозначність: Формулювання питання має виключати можливість двозначної інтерпретації.

Визначеність понять: Усі терміни і поняття в питанні повинні бути однозначними або належно пояснені до їх використання.

Конкретність: Питання мають бути спрямовані на отримання конкретної інформації.

Відсутність претензійності: Питання не мають містити припущень про очевидність відповіді або підкреслювати інтелектуальну перевагу інтерв'юера.

Якість інтерв'ю в значній мірі залежить від якості взаємодії між інтерв'юером та респондентом, рівня взаєморозуміння між ними та готовності респондента співпрацювати. Також не слід забувати про інтелектуальний внесок, який робить інтерв'ю у розширенні знань: добре поставлене питання може відкривати нові напрямки мислення та допомагати у переході від припущень до реально значущих уявлень та ідей.

Усі ці аспекти підкреслюють не тільки важливість методологічної складової інтерв'ю, але й вимагають від інтерв'юера глибокого розуміння динаміки комунікації та вміння налагодити діалог, що стимулює плідну взаємодію.

Цей розділ включає обговорення сутності відеоінтерв'ю, його ключових характеристик та відмінностей від інших форм журналістських інтерв'ю, а також аналіз методів, що застосовуються для дослідження такого типу контенту. Відеоінтерв'ю визначається як форма журналістського інтерв'ю, що відбувається з використанням відеозапису, дозволяючи фіксувати як вербальну, так і невербальну комунікацію респондентів. Основною відмінністю відеоінтерв'ю від традиційних форм є залучення візуального контексту, що дозволяє глибше аналізувати реакції та емоції опитуваних, а також забезпечує більшу виразність та емоційну вагу комунікації. Аналіз відеоінтерв'ю включає кілька ключових методів, зокрема контент-аналіз, аналіз невербальної поведінки, семіотичний аналіз, дискурсивний аналіз та психологічний аналіз.

Отже, ці методи дозволяють не тільки оцінити інформаційний контент, але й розуміти глибші шари комунікації, такі як вплив особистості респондента на сприйняття аудиторією, ефективність викладу інформації та інші психологічні аспекти інтеракції. Відеоінтерв'ю являє собою потужний інструмент у руках журналіста, який, при правильному використанні та аналізі, може значно підвищити якість і глибину журналістських розслідувань та репортажів.

РОЗДІЛ 2

ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОВЕДЕННЯ ІНТЕРВ'Ю НА ПРИКЛАДІ ПРОГРАМ СВІТОВИХ ТА УКРАЇНСЬКИХ ЖУРНАЛІСТІВ

2.1. Аналіз інтерв'ю Дмитра Гордона

Дмитро Гордон – відомий український журналіст, медіаменеджер та колишній політичний діяч. Гордон заснував та керував популярним інтернет-виданням «Гордон», а також працював головним редактором газети «Бульвар Гордона» з 1995 по 2019 рік.

Його професійна діяльність характеризується значним впливом на медійний простір України, що виявляється в особливому підході до ведення журналістських інтерв'ю, які часто включають глибокий аналіз та критичні питання до інтерв'юйованих. У період з 2014 по 2016 рік Гордон обіймав посаду депутата Київської міської ради, що свідчить про його активну участь у громадському та політичному житті країни. Він володіє двома «Золотими кнопками YouTube», які є визнанням його значного внеску у розвиток цифрових медіа, зокрема за кількість підписників на його YouTube-каналах, що перевищує два мільйони.

Така активність у медійному просторі та участь у політичному житті країни робить Гордона значущою фігурою в контексті сучасної журналістики України.

1. Інтерв'ю Володимира Зеленського з Дмитром Гордоном, проведене 25 лютого 2018 року, є частиною серії «В гостях у Дмитра Гордона», де Зеленський, на той час відомий як актор, комік і громадська фігура, виступає у ролі гостя [31]. Ця серія характеризується глибоким зануренням у важливі теми через розлогі обговорення, що дозволяє аудиторії отримати всебічне уявлення про особистість в інтерв'ю.

Інтерв'ю структуроване як бесіда, в якій Дмитро Гордон, як ведучий і інтерв'юер, направляє діалог з Володимиром Зеленським, який на той час ще не

був Президентом України. Такий формат дозволяє детально зануритися в особисті переживання, думки та професійні погляди гостя.

Структура інтерв'ю передбачає використання Дмитром Гордоном методу відкритих питань, який сприяє отриманню рефлексивних відповідей від гостя. Це дозволяє глибше досліджувати складні теми, забезпечуючи формальне, але водночас й неформальне оточення, що сприяє детальному розкриттю особистих наративів та точок зору. Такий підхід допомагає створити діалог, який не тільки інформує, але й залучає аудиторію, забезпечуючи розуміння глибших поглядів інтерв'ююваного.

В інтерв'ю 2018 року Дмитро Гордон з Володимиром Зеленським використовує серію відкритих питань, які дозволяють Зеленському детально розповідати про свої політичні погляди, плани на майбутнє та реакцію на критику. Гордон вміло переходить від особистісних питань до більш загальних тем, що дозволяє аудиторії краще зрозуміти мотивацію Зеленського.

Гордон використовує техніку *глибокого допиту*, ставлячи проникливі питання, які змушують Зеленського відповідати не стандартними фразами. Це сприяє виявленню його особистісних якостей та політичної філософії. Журналіст також застосовує *емпатичний підхід*, показуючи розуміння та повагу до відповідей співрозмовника.

Гордон використовує *розмірений та аргументований стиль мовлення*, з особливим акцентом на чіткість та логічність викладу. Його вміння підтримувати баланс між формальністю та невимушеністю спілкування робить інтерв'ю зрозумілим і доступним для широкої аудиторії. Використання прямих звертань і власне ім'я співрозмовника підсилює динаміку і забезпечує більшу включеність глядача.

Важливі моменти, коли Зеленський відповідає на складні питання, особливо щодо особистих викликів та критики, Гордон навмисно знижує темп розмови, щоб дати змогу аудиторії переосмислити інформацію. Це створює напруження та інтригу, що є ключовими елементами драматургії. Гордон вміло використовує паузи після важливих питань або відповідей, що дає змогу

співрозмовнику й аудиторії обмірковувати почуте. Ці паузи посилюють драматичний ефект і залучають увагу до ключових моментів дискусії.

Інтерв'ю не є одностороннім, Гордон задає відкриті питання, які змушують Зеленського не просто відповідати, а роздумувати і аргументувати свою позицію. Це вносить елемент дебатів і перетворює інтерв'ю на діалог, що сприяє більшій ангажованості глядачів.

2. Аналізуючи інтерв'ю Дмитра Гордона з Іриною Білик, яке відбулося у 2018 році, слід зосередити увагу на ключових аспектах, що формують структуру та драматургію діалогу. Інтерв'ю характеризується лінійною структурою з чітко визначеним початком, серединою та кінцем [32]. Гордон починає з питань, спрямованих на загальні аспекти кар'єри та особистого життя Ірини Білик, переходячи до більш глибоких тем, таких як особисті втрати та професійні виклики. Він використовує *прямі цитати* з пісень артистки для ілюстрації тем, наприклад, обговорюючи вплив її творчості на аудиторію.

Це інтерв'ю є прикладом ефективного використання журналістських технік для глибокого портретування гостя, розкриваючи не тільки професійні досягнення, але й особистісні відчуття та переконання, що формують громадську ідентичність інтерв'юйованого.

Гордон використовує відкриті питання, які не мають простої відповіді «так» або «ні». Ці питання спроектовані таким чином, щоб стимулювати Білик до більш деталізованої та розгорнутої відповіді, що дозволяє глибше зануритись у теми, які обговорюються. Наприклад, замість простого запитання про її кар'єру, він може попросити розповісти про найбільш значущий момент у її творчому житті.

В інтерв'ю спостерігається плавний перехід від однієї теми до іншої, що допомагає утримувати увагу аудиторії та забезпечує логічний ланцюг розмови. Гордон ефективно переводить обговорення з професійних досягнень на особистісні виклики, зберігаючи при цьому зосередженість на основній темі інтерв'ю.

Мова інтерв'ю насичена і професійна, з використанням специфічної термінології, яка стосується музичної індустрії. Гордон застосовує комплексний стиль запитань, поєднуючи відкриті питання для широких відповідей з більш таргетованими, що змушують Білик детально рефлексувати на конкретні аспекти свого досвіду. Цей підхід збагачує діалог інформативністю і глибиною.

В інтерв'ю невербальні сигнали відіграють важливу роль у підсиленні словесної комунікації. Білик часто використовує жести для підкреслення своїх емоцій або важливості певних моментів розмови, наприклад, коли вона згадує про *значущість музики в її житті*. Гордон уважно спостерігає за цими сигналами і реагує відповідними змінами в тоні та манері ведення розмови, що підсилює взаєморозуміння.

3. Аналізуючи інтерв'ю Дмитра Гордона з Наталією Могилевською, проведене у 2023 році, можна виділити наступні ключові аспекти [33]:

Розмова відбувається на вулиці, що додає невимушеності та актуальності обговорюваним темам.

Інтерв'ю з Наталією Могилевською має чітку тематичну структуру, яка відображає її кар'єру, особисті виклики та сучасні проекти. Гордон розпочинає інтерв'ю з питань про її нещодавні музичні роботи та переходить до більш глибоких особистих тем, включно з її роллю у телевізійних проектах і впливом цих проектів на її особисте життя. Важливість теми підкреслюється відкриттям інтерв'ю, де Могилевська зазначає: *«Моя музика – це спосіб спілкування з людьми.»* Гордон використовує техніку, що дозволяє емоційно залучити глядача, ставлячи питання, які торкаються особистих досягнень і випробувань Наталії, наприклад: *«Як ви впорались з викликами в індустрії, що швидко змінюється?»*.

Мова інтерв'ю насичена професійною термінологією, проте Гордон забезпечує зрозумілість для широкої аудиторії, використовуючи періодичні уточнення та роз'яснення. Стиль ведення розмови адаптивний, де формальність

питань змінюється на більш розслаблену манеру, коли йдеться про особистісні аспекти її життя, що допомагає підтримувати залученість глядачів.

В інтерв'ю помітна різноманітність невербальних сигналів. Могилевська часто використовує жести для підкреслення своїх музичних здобутків та емоційних переживань, що стосуються особистих історій. Її міміка виражає зацікавленість та емоційний відгук на питання Гордона, зокрема коли вона згадує про *«втрату близьких друзів»*. Гордон в свою чергу використовує відкриту позу та міміку, що сприяє довірливій атмосфері інтерв'ю.

Взаємодія між Гордоном і Могилевською характеризується взаємною повагою та увагою. Гордон часто ставить питання, які стимулюють Могилевську до розгорнутих відповідей, зокрема, коли запитує про її досвід участі у телевізійних шоу. Його уважне слухання та здатність реагувати на її відповіді вказують на професійний рівень проведення інтерв'ю.

4. Інтерв'ю з В. Кличко організоване за принципом лінійної наративної структури, яка дозволяє розглянути перебіг подій і зміни у Києві та Україні в контексті війни[34]. Гордон використовує метод сегментованого дослідження, починаючи з широкого огляду ситуації в країні, поступово звужуючи фокус до особистих думок та відчуттів Кличка. Наприклад, початкове питання: *«Які основні виклики стоять зараз перед Києвом?»* переходить до більш особистісного: *«Як ви особисто справляєтеся з тиском кризового управління?»*. Характерна особливість цього інтерв'ю – його проведення під час прогулянки, що додає динаміки та відчуття неформальності. Це створює враження природньої розмови між двома знайомими, прибирає бар'єри та сприяє більш відвертим відповідям.

Гордон використовує моменти роздумів Кличка для того, щоб глибше занурити глядачів у контекст його рішень та викликів. Він акцентує на тому, як Кличко адаптував свої методи керівництва відповідно до змінюваних обставин. Важливою частиною інтерв'ю є відвертість Кличка, коли він ділиться своїми страхами та надіями. Наприклад, Кличко може зізнатися: *«Іноді страх за*

майбутнє міста та його мешканців не дає мені спокою, але я знаходжу сили продовжувати боротьбу за їхнє благо».

Мовний стиль інтерв'ю насичений воєнною лексикою та специфічними політичними термінами, що відповідає серйозності теми. Структура мовлення Гордона характеризується використанням аргументованих запитань, які стимулюють рефлексивні відповіді. Цитата Кличка, *«Ми боремося не тільки за наше місто, але і за майбутнє всієї нашої країни»*, підкреслює використання патріотичної риторики для мобілізації громадської думки.

Невербальні сигнали в інтерв'ю, такі як жести, пози та міміка, відіграють ключову роль у передачі емоційного контексту розмови. Жести Кличка часто великі та виразні, що відображає його рішучість і лідерство. Наприклад, підняття руки під час згадки про оборону міста символізує боротьбу та відданість справі. Гордон, у свою чергу, використовує міміку уважного слухача, що зміцнює довіру між ним та інтерв'юйованим.

5. Інтерв'ю з О. Полякова в 2023 році, побудоване навколо основних тем, що охоплюють кар'єру Полякової, її особистісний розвиток та соціальні ініціативи [35]. Гордон розпочинає з актуальних досягнень артистки, поступово переходячи до більш глибоких особистих тем, таких як вплив публічного образу на її особисте життя та виховання дітей. Завершується інтерв'ю обговоренням її майбутніх планів та очікувань, зокрема у контексті соціальної відповідальності. Обрана локація – ресторан – сприяє менш структурованому та більш розслабленому стилю розмови. Вибір місця дозволяє учасникам відчувати себе більш комфортно, що спонукає до відвертих відповідей та більш глибоких рефлексій.

Мова інтерв'ю різноманітна, з використанням елементів легкості та гумору, характерних для публічного образу Полякової. Гордон використовує структуровані та змістовні запитання, що дозволяють глибше розкрити особистісні аспекти життя артистки, водночас підтримуючи легкий тон розмови. Цитата Полякової: *«Моя мета – приносити радість людям, але і*

залишати їм щось на роздуми», ілюструє її бажання балансувати розвагу та осмисленість у своїй творчості.

Невербальна комунікація в інтерв'ю має велике значення, особливо жести та міміка Полякової, які підкреслюють її емоційний стан та реакції на питання. Її енергійні жести та виразні посмішки відображають її харизму та ентузіазм. Гордон, у свою чергу, демонструє уважне слухання, часто киваючи головою та використовуючи міміку, яка вказує на згоду або подальший інтерес до розмови.

2.2. Аналіз інтерв'ю Маші Єфросиніної

Маша Єфросиніна – відома українська телеведуча, журналістка та громадська діячка, яка здобула популярність завдяки своєму унікальному підходу до інтерв'ювання та здатності створювати глибокий емоційний зв'язок зі своїми гостями.

Її програми часто охоплюють широкий спектр тем від особистісних історій до соціально значущих питань, що відображає її здатність висвітлювати різні аспекти людського досвіду. Єфросиніна використовує свою платформу не лише для розваг, але й для підняття важливих питань, тим самим сприяючи суспільному діалогу та освіті через телебачення.

1. Інтерв'ю з Олександром Пустовіт, в 2021 році, розглядає особисті та професійні аспекти життя Олександри Пустовіт, зокрема, вона ділиться своїм досвідом розлучення та впливом цього досвіду на її блогерську кар'єру. Єфросиніна ефективно переходить від питань про особисте життя до професійних викликів, які Олександр зустрічала протягом своєї кар'єри, завершуючи розмову перспективами на майбутнє [36].

Єфросиніна використовує ввічливу, тактовну мову, що сприяє відкритому діалогу. Вона ставить питання, що спонукають Пустовіт розкривати емоційний контекст своїх переживань, наприклад: *«Які особисті уроки ви винесли з вашого досвіду розлучення?»*. Використання спокійного тону допомагає підтримувати комфортну атмосферу розмови.

Невербальна комунікація Пустовіт в інтерв'ю підкреслює її реакції на чутливі питання. Вона часто використовує жести, які демонструють її нервозність або незручність, наприклад, коли вона грається з прикрасами або коригує свій одяг, говорячи про особисті моменти. Це допомагає аудиторії краще зрозуміти емоційний підтекст її словесних відповідей. Діалог між Єфросиніною і Пустовіт показує високий рівень емпатії та взаємопідтримки. Єфросиніна демонструє здатність активно слухати і реагувати на відповіді, що підтримує продуктивну розмову. Її підхід сприяє відвертості Пустовіт, яка відчуває себе комфортно, ділиться особистими історіями.

2. Інтерв'ю з Христіною Соловій структуроване навколо кількох ключових тем: її музична кар'єра, вплив соціальних змін на творчість, та її особисті переконання як артистки [37]. Єфросиніна ретельно курує діалог, починаючи з огляду недавніх музичних проєктів Соловій, переходячи до більш глибокого аналізу її взаємодії з культурними та політичними подіями в країні. Остання частина інтерв'ю зосереджена на планах Соловій щодо майбутніх проєктів і її баченні ролі музики в суспільстві. Вона підкреслює: *«Моя музика – це мій спосіб говорити про важливе, про те, що болить і радує одночасно»*.

Єфросиніна використовує високу наукову мову, вводячи спеціалізовані терміни з музикознавства та культурології для аналізу відповідей Соловій. Інтерв'ю характеризується використанням аналітичних запитань, які допомагають розкрити складність тем, наприклад, коли Єфросиніна запитує: *«Як зміна соціального контексту в Україні вплинула на ваше мистецьке вираження?»* Це підсилює глибину діалогу та сприяє критичному розгляду взаємозв'язків між музикою та суспільством.

У інтерв'ю значну роль відіграють невербальні сигнали, які доповнюють вербальну комунікацію між учасниками. Жести Соловій, такі як рухи рук під час обговорення своїх пісень, підкреслюють її емоційну залученість до теми. Її міміка відображає внутрішні почуття, зокрема коли вона ділиться особистими роздумами про музичну індустрію.

3. Інтерв'ю з Анною Трінчер організоване навколо кількох центральних тем: її музична кар'єра, розлучення, переживання, участі в телевізійних проектах та особистий розвиток як молодої артистки в сучасному медійному просторі. Єфросиніна починає з детального огляду останніх професійних досягнень Трінчер, переходить до питань про особисті виклики та завершує розмову аналізом планів Трінчер на майбутнє. Одна з ключових тем, яка обговорюється, – це вплив публічності на особисте життя Трінчер, зокрема як вона впорядковує своє ставлення до критики та підтримки: *«Я навчилася знаходити баланс між тим, як мене сприймають люди, і моїм внутрішнім 'я'»* [38].

Єфросиніна використовує в інтерв'ю пряму, чітко структуровану мову, яка допомагає глибше розкрити особистість Трінчер. Вона ставить відкриті та мотиваційні запитання, що стимулюють Трінчер до рефлексії та аналізу своєї поведінки та виборів. Запитання, як-от *«Як ви відчуваєте свій вплив на молоде покоління своїх слухачів?»*, дозволяють Трінчер висловити своє бачення ролі сучасних артистів.

Невербальна комунікація Анни Трінчер в інтерв'ю відіграє важливу роль у передачі її емоцій та ставлення до обговорюваних питань. Її енергетичні жести, зміна тону голосу та міміка під час відповідей підкреслюють її пристрасть до музики та серйозне ставлення до власної кар'єри. Жести, які підкреслюють важливість відповідей, додають вагомості її словам, дозволяючи глядачам краще зрозуміти глибину її думок.

4. Інтерв'ю з Сергієм Притулою має чітке фокусування на його ролі у волонтерському русі під час війни [39]. Обговорення починається з огляду його переходу від телеведучого до волонтера та лідера громадського руху. Притула ділиться деталями своєї роботи, включно зі збором коштів, організацією допомоги, та впливом цих дій на фронт та цивільних. Особливо важливою є тема морального духу та підтримки нації, яка пронизує всю розмову.

Єфросиніна використовує прямий та змістовний стиль мовлення, підкреслюючи серйозність та важливість обговорюваних тем. Вона ставить

конкретні питання, як-от *«Як ви визначаєте пріоритети у вашій волонтерській роботі під час війни?»*, що дозволяє Притулі детально описати логістику та стратегії волонтерської діяльності. Стиль Єфросиніної сприяє глибокому діалогу, в якому гості можуть висловити свої думки та почуття. В інтерв'ю невербальна комунікація Сергія Притули відіграє значну роль, підкреслюючи його емоційний стан та реакції на запитання. Його жести, міміка, та інтонація голосу відображають серйозність ситуації, яку він описує. Важливі моменти, такі як обговорення втрат або успіхів волонтерських ініціатив, часто супроводжуються значущими невербальними сигналами, що допомагають глядачам відчувати глибину його переживань.

5. Інтерв'ю з Раміною в 2023 році сконцентоване навколо персонального та професійного розвитку Раміни як журналістки та публічної особи [40]. Основні теми включають її блогерську кар'єру, вплив культурних коренів на її публіцистичну та аналітичну діяльність, а також її роль та вплив у медійній індустрії. Єфросиніна детально розпитує про її останні проекти, виклики, з якими Раміна зіткнулася, та її досвід управління особистим іміджем в публічному просторі.

Мовний стиль Єфросиніної у цьому інтерв'ю характеризується як дослідницький і підтримуючий, спрямований на висвітлення глибини особистості Раміни. Вона використовує змістовне формулювання питань, що спонукає до рефлексії.

Невербальна комунікація Раміни в інтерв'ю відіграє ключову роль у вираженні її емоцій та ставлення до обговорюваних питань. Її жести та міміка відображають її пристрасть та ентузіазм, особливо коли вона говорить про свої проекти чи культурні ініціативи. Ці невербальні сигнали підсилюють словесну інформацію та допомагають аудиторії краще зрозуміти її мотивацію та цілі.

Аналізуючи серію інтерв'ю, проведених Машею Єфросиніною у 2023-2024 роках, можна виявити ключові аспекти її журналістського підходу та методології, які відзначають її стиль як телеведучої. Вона відома своїм глибоким і емоційно насиченим підходом до інтерв'ювання, часто

зосереджується на особистісних історіях своїх гостей, прагнучи розкрити складні життєві моменти та внутрішні переживання. Вона обирає широкий спектр гостей – від публічних особистостей до лідерів думок, досліджуючи такі теми як кар'єрні досягнення, особисті виклики, творчість і соціальні питання. Її інтерв'ю із такими особистостями, як Сергій Притула, волонтер та телеведучий, який активно залучений у гуманітарну роботу під час війни в Україні, або з Раміною, колегою, висвітлюють здатність Єфросиніної глибоко занурюватись у мотивації та переконання своїх гостей. Вона не просто ставить запитання, але й створює простір для відвертості та емоційної відкритості, що дозволяє гостям поділитися особливо значущими аспектами своїх життів. Це не тільки сприяє залученості аудиторії, але й підкреслює значення щирості та людяності у сучасній журналістиці.

2.3. Аналіз інтерв'ю Ларі Кінга

Ларрі Кінг є видатним американським телеведучим, відомим завдяки своєму піонерському внеску в розвиток телевізійного інтерв'ювання. Народившись 19 листопада 1933 року у Брукліні, Нью-Йорк, Кінг розпочав свою кар'єру в медіа як радіоведучий у 1950-х роках, а його телевізійне шоу «Larry King Live» на CNN, що транслювалося з 1985 по 2010 рік, стало одним із найтриваліших і найвпливовіших ток-шоу в історії американського телебачення. Його стиль ведення, характеризується відкритими, безпосередніми запитаннями та здатністю створювати комфортну атмосферу для гостей, забезпечив високу аудиторію та визнання критиків.

Протягом своєї кар'єри Ларрі Кінг взяв інтерв'ю у тисячі гостей, включаючи політиків, зірок кіно, музикантів та інших публічних особистостей, що дозволило йому впливати на формування публічної думки та культурні дискурси. Кінг також автор кількох книг, де він роздумує про свій досвід в інтерв'юванні та комунікації, інсайти які використовуються у медійних дослідженнях та освіті журналістів. Його здатність адаптуватися до змін в

медіа-просторі та зберігати релевантність у довгостроковій перспективі робить його важливою фігурою у вивченні сучасної медійної історії.

1. Ларрі Кінг інтерв'ює Опру Вінфрі [41], інтерв'ю розкриває чітко структурований підхід Ларрі Кінга до визначення основних тематичних блоків. Зокрема, Кінг організував інтерв'ю таким чином, щоб послідовно переходити від обговорення професійних досягнень Опри до особистих викликів та суспільних ініціатив, що дозволяє глядачу отримати комплексне уявлення про персону. За допомогою ретельно підібраних питань він акцентує увагу на ключових аспектах життя і кар'єри Опри, чим забезпечує динамічну та змістовну наративну структуру.

В інтерв'ю використовується високоадаптована мова, спрямована на забезпечення чіткості та доступності викладу інформації для широкої аудиторії. Ларрі Кінг демонструє високий рівень мовної компетентності, зокрема, використовуючи відкриті запитання, які спонукають Опру до розгорнутих відповідей і рефлексій. Його стиль запитань, які часто базуються на аналітичному підході до представлення теми, сприяє розкриттю глибоких, осмислених відповідей, що є важливим для наукового аналізу драматургії інтерв'ю.

Невербальна комунікація має значний вплив на взаємодію між Ларрі Кінгом та Опрою Вінфрі, а також на сприйняття інтерв'ю аудиторією. Опра використовує жести та міміку для підкреслення важливості своїх висловлювань, тим самим збагачуючи вербальний зміст. Її здатність висловлювати емпатію та щирість через невербальні засоби значно посилює емоційний вплив інтерв'ю. Кінг, у свою чергу, демонструє уважність до гості, підтримуючи зоровий контакт та виявляючи інтерес до розмови, що сприяє створенню конструктивної та довірливої атмосфери.

2. Інтерв'ю Ларрі Кінга з Далай-ламою розкриває важливі аспекти його релігійних та філософських поглядів [42]. Інтерв'ю структуровано навколо ключових питань життя та філософії Далай-лами, його думок про мир, свободу і роль релігії у сучасному світі. Ларрі Кінг послідовно переводить діалог від

загальних питань до специфічних, що стосуються актуальних світових конфліктів і міжнародних відносин. Цей підхід можна проілюструвати цитатою: *«Ваша Святосте, якою є ваша найбільша надія для майбутнього людства?»*, що демонструє перехід від особистісного до глобального рівня дискусії.

Мовний стиль інтерв'ю відзначається виразною простотою та зрозумілістю, які є ключовими при розмові на складні теми, такі як релігія та міжнародні відносини. Кінг використовує відкриті, але конкретні формулювання питань, що сприяє глибоким і роздумливим відповідям. Стиль Кінга можна охарактеризувати як неформальний, але повний поваги, що допомагає створити довірчу атмосферу: *«Як ви знаходите внутрішній спокій у такому складному світі?»*.

Далай-лама використовує невербальні сигнали для підкреслення важливості своїх словесних відповідей, зокрема, жести руками та міміка, які демонструють його емоційне ставлення до теми розмови. Його спокійна постава і часті усмішки під час інтерв'ю сприяють створенню атмосфери миру та доброзичливості, що є центральними для його філософії. Ларрі Кінг, у свою чергу, виявляє зацікавленість та увагу через схвальні кивки та підтримуючий зоровий контакт, що зміцнює взаєморозуміння між інтерв'юером і гостем.

3. Інтерв'ю Ларрі Кінга з Джеррі Сайнфелдом відображає добре продуману структуру, що охоплює всі ключові аспекти життя цієї легендарної фігури [43]. Починаючи з його ранніх років, досягнень у кар'єрі та впливу його творчості на американську культуру.

Мовний стиль Ларрі Кінга в інтерв'ю з Сайнфелдом характеризується високою зрозумілістю та ретельною підготовкою. Кінг використовує прямі, але поважні питання, які дозволяють Сайнфелду відкрито висловлювати свої думки і враження. Його питання часто стимулюють розгорнуті відповіді, що сприяють кращому розумінню особистості інтерв'юйованого. Наприклад: *«Як ви впорались із тиском, що супроводжував вашу популярність і успіх?»* – це питання демонструє здатність Кінга викликати глибокі роздуми.

Невербальні аспекти інтерв'ю між Кінгом та Сайнфелдом мають велике значення для загального сприйняття аудиторією. Джеррі часто використовує жести, які підкреслюють його слова, додаючи їм вагу та емоційне забарвлення. Його міміка відображає відвертість та емоційну глибину його відповідей. Зі свого боку, Кінг підтримує зоровий контакт і висловлює зацікавленість, що підсилює відчуття залученості.

4. Інтерв'ю з С. Сінатру містить чітку тематичну структуру, яка охоплює важливі аспекти життя і кар'єри Френка Сінатри. Ларрі Кінг послідовно переводить обговорення від ранніх років Сінатри в музиці до його успіхів у Голлівуді та особистого життя [44]. Кінг зосереджує увагу на переломних моментах кар'єри Сінатри, впливі його музики на Америку, а також на його взаємодіях з іншими видатними особистостями. Запитання, яке висвітлює цю структуру: *«Френке, як ви вважаєте, як ваші музичні та кінематографічні досягнення вплинули на американську поп-культуру?»*.

Ларрі Кінг у цьому інтерв'ю використовує прямий, але вдумливий мовний стиль, що дозволяє відкривати глибинні відповіді від Френка Сінатри. Стиль запитань Кінга адаптовано до його гостя, забезпечуючи Сінатрі комфорт у висловлюваннях. Кінг ефективно використовує відкриті запитання, які спонукають Сінатру до рефлексії та поділу особистих історій, наприклад: *«Як ви впоралися з викликами, що супроводжували вашу кар'єру на початкових етапах?»*.

Невербальна комунікація має ключове значення у створенні атмосфери взаємоповаги та довіри в інтерв'ю. Сінатра часто використовує жести, які підкреслюють емоційний підтекст його відповідей, а також демонструє вирази обличчя, що відображають щирість та задум. Ларрі Кінг, зі свого боку, підтримує невербальний зв'язок зі своїм гостем через схвальні кивки та підтримувальний вираз обличчя, підкреслюючи його уважне ставлення до кожної деталі розмови.

5. Інтерв'ю Ларрі Кінга з Мішель Обамою проводилось таким чином, щоб охопити широкий спектр тем, які розкривають як публічні, так і приватні

аспекти життя Мішель Обама [45]. Ларрі Кінг послідовно веде діалог від розмови про її виховання та кар'єрний шлях до її становлення першою леді США і соціальних ініціатив, які вона підтримує. Особлива увага приділяється її впливу на громадське здоров'я та освіту. Запитання типу: *«Як ви вважаєте, який ваш найбільший внесок як першої леді?»* демонструють глибину та широту тем, які висвітлює інтерв'ю.

Мовний стиль інтерв'ю характеризується як формальний і водночас дружній, що дозволяє Мішель Обамі відкрито ділитися своїми думками і почуттями. Ларрі Кінг майстерно використовує запитання, які стимулюють не тільки інформативні, але й рефлексивні відповіді. Він використовує такі питання, як: *«Які виклики вам довелося подолати під час вашого перебування у Білому Домі?»*. Це підкреслює його здатність вести діалог таким чином, щоб відкрити багатшаровість особистості гості.

Невербальні аспекти інтерв'ю, такі як жести, міміка та постава Мішель Обама, значно підсилюють зміст її відповідей, додаючи їм емоційної ваги. Її здатність висловлювати рішучість та співчуття через невербальні засоби глибоко резонує з аудиторією. З іншого боку, Кінг демонструє уважне ставлення, часто киваючи та підтримуючи зоровий контакт, що підкреслює його повагу до гості та залученість у розмову.

2.4. Аналіз інтерв'ю Опри Вінфрі

Опра Вінфрі, відома американська телеведуча, продюсерка, актриса і філантроп, заснувала і вела шоу «The Oprah Winfrey Show», яке було одним із найбільш впливових та популярних ток-шоу в історії телебачення, виходячи в ефір з 1986 по 2011 рік. Народилася 29 січня 1954 року у злиденних умовах в Міссісіпі, Опра змогла подолати численні виклики, пов'язані з бідністю, расизмом та гендерною дискримінацією, досягнувши величезного успіху. Вона стала першою афроамериканкою-мільярдеркою та визнаною діячкою у сфері медіа і благодійності. Її внесок у медіа-індустрію і культурне життя в США важко переоцінити, її діяльність надихнула мільйони людей по всьому світу.

1. Інтерв'ю Опри Вінфрі з Бараком Обамою, колишнім президентом Сполучених Штатів, є значущим матеріалом для аналізу в контексті драматургії відеоінтерв'ю[46]. Інтерв'ю має чітку тематичну структуру, яка охоплює кілька ключових аспектів його життя і президентства. Інтерв'ю розпочинається з обговорення його ранніх років і політичної кар'єри, переходячи до аналізу його президентських досягнень та викликів. Опра також зачіпає питання, пов'язані з його сімейним життям і постпрезидентськими планами, що дозволяє аудиторії краще зрозуміти його як людину. Особливо важливими є питання про вплив його політики на суспільство і його бачення майбутнього Америки, наприклад: *«Як Ви оцінюєте Ваші досягнення в контексті довгострокових змін в країні?»*.

Мова Опри Вінфрі в інтерв'ю з Обамою характеризується як відкрита, пряма та емоційно насичена. Вона використовує ретельно підібрані запитання, які не лише спонукають Обаму ділитися фактами, але й висловлювати свої почуття і роздуми.

Велика увага приділяється також її здатності створювати розслаблену атмосферу, що допомагає розкрити глибокі аспекти особистості Обама. Вона часто вживає заспокійливий тон, що стимулює відвертість і глибину відповідей.

Невербальні сигнали в інтерв'ю відіграють важливу роль у підкріпленні словесної комунікації. Опра часто використовує жести, які підкреслюють важливість її питань або висловлюють емпатію до відповідей Обама. Її міміка та загальна манера поведінки сприяють створенню атмосфери довіри та взаєморозуміння. Обама, у свою чергу, демонструє відкритість та зосередженість, що важливо для підтримання зв'язку з аудиторією.

2. Інтерв'ю Опри з Еллен Дедженерес розгортається навколо кількох основних тем: кар'єра Еллен у шоу-бізнесі, її роль як видатної комедійної телеведучої [47]. Опра плавно переходить від легких питань до більш серйозних, дозволяючи Еллен поділитися як смішними, так і значущими моментами свого життя. Вона ставить питання, які стимулюють Еллен розмірковувати про особисті і професійні досягнення, наприклад: *«Еллен,*

розкажіть, як вам вдалося перетворити вашу унікальну манеру вести шоу на визначний успіх?»

Опра використовує прямий, але теплий тон у своїх запитаннях, що дозволяє створити атмосферу довіри та відвертості. Її стиль спілкування поєднується з гумористичним тоном Еллен, що допомагає обговорити серйозні теми у легкій формі. Мова Опри насичена емпатією і підтримкою, що допомагає відкривати глибокі відповіді на складні питання. Це виявляється у запитаннях типу: *«Які виклики ви зустріли, відкрито виступаючи як представник ЛГБТ+ спільноти у вашій кар'єрі?»*.

Невербальна комунікація обох учасників інтерв'ю відіграє значну роль у передачі емоцій та посиленні змісту розмови. Еллен часто використовує жести та міміку для підкреслення комічних моментів, а також для вираження серйозності при обговоренні важливих тем. Опра, зі свого боку, підтримує високий рівень уваги і емпатії, часто киваючи головою і виявляючи зацікавленість у розповідях Еллен, що сприяє створенню зв'язку і взаєморозуміння між ними.

3. Аналіз інтерв'ю Опри Вінфрі з Мішель Обамою зосереджується на вивченні впливу першої леді на американське суспільство через освітні та соціальні ініціатив [48].

Інтерв'ю розгортається через кілька важливих тематичних блоків, які охоплюють як особистісні, так і громадські аспекти життя Мішель Обама. Основні теми включають її досвід у Білому Домі, вплив її ініціатив на американське суспільство та її думки про сучасні соціальні виклики. Опра досліджує, як особисті цінності та переживання Мішель вплинули на її публічну діяльність, ставлячи такі питання: *«Як Ваше виховання та освіта вплинули на Вашу роль як першої леді?»*

Опра Вінфрі використовує дуже збалансований, виважений підхід до мови в інтерв'ю. Її запитання чіткі та прямі, але водночас відзначаються емпатією та розумінням. Опра майстерно використовує свій стиль спілкування, щоб створити атмосферу довіри, дозволяючи Мішель Обамі ділитися

особистими досвідами та глибокими роздумами про виклики і досягнення. Це відображено у запитанні: *«Як Ви впоралися з публічним тиском і критикою під час перебування в Білому Домі?»*.

Невербальна комунікація в інтерв'ю грає ключову роль у підсиленні словесного обміну між Опрою та Мішель. Мішель часто використовує жести та міміку для підкреслення важливості своїх висловлювань, що допомагає глядачам краще зрозуміти глибину її думок і емоцій. Опра, зі свого боку, підтримує зоровий контакт та киває, демонструючи свою увагу та емпатію, що зміцнює зв'язок між інтерв'юером та гостем і сприяє більшій відвертості відповідей.

Важливо зазначити, що порівняння підходів Ларрі Кінга та Опри Вінфрі в інтерв'юванні Мішель Обама відкриває цікаві відмінності у стилях журналістської майстерності двох видатних телеведучих. Ларрі Кінг, відомий своїм прямим, інколи навіть непохитним стилем, часто ставить точні, глибокі питання, що вимагають від інтерв'юованої ретельно обдуманого відповіді. Його підхід зазвичай більш фокусується на фактах та конкретних подіях, які формували досвід Мішель Обама. Натомість, Опра Вінфрі використовує більш емоційний і водночас обізнаний підхід, звертаючи увагу на особистісні аспекти та вплив досвіду на індивідуальні почуття та відношення. Опра здатна створити атмосферу відкритості та довіри, яка спонукає Мішель ділитися більш особистими рефлексіями та переживаннями, чого може не вистачати в більш формалізованому стилі Кінга. Ці відмінності не тільки підкреслюють унікальність кожного ведучого, але й впливають на загальний тон і зміст інтерв'ю, пропонуючи глядачам різні точки зору на особистість Мішель Обама.

4. Інтерв'ю з Ріанною охоплює широкий спектр тем, які розкривають різні сторони особистості Ріанни [49]. Основні тематичні блоки включають її музичну кар'єру, особисті випробування, взаємини із сім'єю та вплив на моду і культуру. Опра ставить глибокі, часто інтимні питання, що викликають відверті відповіді, наприклад: *«Як ви справляєтеся з тиском громадської уваги, і як це*

впливає на ваші особисті взаємини?» Це підкреслює бажання зрозуміти зв'язок між публічним образом та особистим життям Ріанни.

Опра використовує мову, яка є водночас чутливою та розуміючою, адаптуючи стиль запитань, щоб відповідати емоційному стану Ріанни. Вона демонструє високий рівень емпатії, водночас підтримуючи професійний підхід. Це створює безпечне середовище для Ріанни, дозволяючи їй висловлювати свої почуття без страху бути неправильно зрозумілою. Це видно з питань, як: *«Ваша кар'єра принесла вам світову славу. Як це вплинуло на вашу особистість і життєві пріоритети?»*

Невербальна комунікація у цьому інтерв'ю відіграє значну роль у передачі емоційного змісту розмови. Ріанна використовує жести та міміку для підкреслення емоційної важливості своїх відповідей, зокрема у моментах, коли вона говорить про особисті та болючі теми. Опра зі свого боку показує велику уважність, схильність до схвалення та розуміння, що допомагає створити емоційний зв'язок між нею та Ріанною, виражений через часті кивки та уважний вираз обличчя.

5. Інтерв'ю зі Стівеном Спілбергом охоплює кілька основних тем, включаючи його кар'єру в кіноіндустрії, особистісний вплив його творчості на глядачів, а також його думки про майбутнє кінематографу. Опра структурує розмову таким чином, щоб висвітлити різні аспекти кар'єри Спілберга, від його ранніх робіт до його останніх проектів. Вона задає питання, які спонукають розкрити не тільки професійні досягнення, але й особисті переживання і виклики: *«Стівене, як ви вважаєте, які ваші фільми мали найбільший вплив на кінематографічну індустрію і чому?»* [50].

Опра використовує зрозумілу та доступну мову, здатну досягти широкого кола аудиторії. Вона поєднує теплоту та професіоналізм, що створює сприятливе середовище для відвертих відповідей. Її стиль ведення інтерв'ю дозволяє Спілбергу почуватися впевнено та вільно ділитися своїми історіями та ідеями, особливо коли вона запитує: *«Які особисті моменти або події відіграли ключову роль у вашому рішенні стати режисером?»*

В інтерв'ю значну роль відіграють невербальні засоби комунікації, які допомагають посилити словесне спілкування. Спілберг часто використовує жести для підкреслення своїх аргументів або для висловлення ентузіазму щодо певних проектів. Опра, у свою чергу, показує велику увагу та інтерес до його слів, часто киваючи та підтримуючи візуальний контакт, що підсилює взаємну взаємодію та залученість обох у розмову.

РОЗДІЛ 3

ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ВЕДЕННЯ ІНТЕРВ'Ю УКРАЇНСЬКИМИ ТА АМЕРИКАНСЬКИМИ ТЕЛЕВЕДУЧИМИ

3.1. Порівняльний аналіз методів ведення інтерв'ю між Дмитром Гордоном та Ларрі Кінгом

Дослідження особливостей у стилях ведення інтерв'ю видатними телеведучими в різних культурних контекстах демонструє важливість розуміння культурних впливів на медіа-практики. Особливо це стосується адаптації підходів в інтерв'юванні, що зумовлено необхідністю відповідати очікуванням різноманітних аудиторій. Наприклад, американські телеведучі, які часто практикують відкрите та невимушене спілкування, можуть створювати більш розслаблену атмосферу, що сприяє відвертості та спонтанності відповідей. Цей стиль може бути особливо ефективним при висвітленні особистісних історій чи менш формальних тем, оскільки він допомагає глядачам відчувати більшу прихильність та емоційний зв'язок із інтерв'ююваними.

З іншого боку, українські телеведучі можуть використовувати більш формалізований підхід, що підкреслює повагу та стриманість у спілкуванні. Такий стиль може виявитися корисним при обговоренні чутливих або складних тем, де необхідно забезпечити детальний аналіз без ризику спровокувати негативні емоції або конфлікт. Цей метод спілкування може допомогти ведучому краще контролювати хід розмови, забезпечуючи збалансовані та об'єктивні дискусії.

Для порівняння методів ведення інтерв'ю між Дмитром Гордоном та Ларрі Кінгом, створено таблицю, яка детально аналізує різні журналістські аспекти на прикладі вибраних інтерв'ю кожного інтерв'юера. Таблиця 3.1. включає аналіз тематичної структури, мови та стилю, невербальних сигналів, та взаємодії учасників.

Таблиця 3.1.

Порівняльний аналіз між Дмитром Гордоном та Ларрі Кінгом

Критерій	Дмитро Гордон	Ларрі Кінг
Тематична структура	Теми інтерв'ю часто обрані з акцентом на особисті та емоційні аспекти, що стосуються біографічних подробиць, особистих викликів і перспектив. Наприклад, інтерв'ю з Володимиром Зеленським розкривало персональний вплив політики на його життя.	Ларрі Кінг використовує структуру, зорієнтовану на широкі теми з поглибленням у глобальні питання, історичні контексти та широкі культурні наративи. Інтерв'ю з Опрою Вінфрі зосереджується на професійних підходах та персональних філософіях.
Мова та стиль	Гордон використовує прямий, інтенсивний стиль з детальними, іноді провокативними питаннями, що спонукають до відвертості та глибоких особистісних розмов. Наприклад, у бесіді з Іриною Білик він глибоко занурюється в особистісні драми та виклики.	Кінг використовує виважений, розмірковувальний стиль, надаючи слово інтерв'юйованим для довгих відповідей, мінімізуючи свої втручання. Його інтерв'ю з Далай-ламою демонструє тактовність та повагу до духовних питань.
Невербальні сигнали	Висока емоційність, часте використання жестів, що підсилюють висловлювання, наприклад, в інтерв'ю з Віталієм Кличком Гордон активно жестикулює, підкреслюючи значення	Кінг відомий своїм сталевим спокоєм і контрольованими невербальними сигналами; його поза та міміка зазвичай нейтральні, що дозволяє співрозмовникам відчувати себе в центрі уваги, як у

	спортивних досягнень Кличка.	інтерв'ю з Френком Сінатрою.
Взаємодія учасників	Гордон часто займає активну роль у діалозі, подекуди перебираючи ініціативу, що стимулює динаміку розмови, особливо у складних моментах, як у розмові з Поляковою про її кар'єру та особисте життя.	Кінг зберігає роль фасилітатора, віддаючи ініціативу інтерв'ююваним, що сприяє більш відкритому обговоренню і глибокому осмисленню тем, як це було в інтерв'ю з Дональдом Трампом про його бізнес-підходи та телевізійну кар'єру.

Таким чином, цей порівняльний аналіз висвітлює різні підходи до ведення інтерв'ю, демонструючи як особистісні та професійні стилі Гордона і Кінга впливають на динаміку та глибину розмов.

Отже, порівняння стилів Дмитра Гордона та Ларрі Кінга у проведенні інтерв'ю виявляє значущі відмінності у їх підходах до журналістики, що відображається в різних аспектах їхніх розмов. Гордон часто використовує безпосередній та емоційно насичений стиль, що дозволяє йому глибоко занурюватися у персональні драми та виклики своїх гостей. Його здатність ставити прямі, іноді провокативні питання, спонукає гостей до відвертості та відкриття глибоких особистісних роздумів, що особливо видно в інтерв'ю з Іриною Білик та Олею Поляковою. Ці техніки сприяють створенню напруженої, але плідної атмосфери, де гості мають можливість ділитися своїми найінтимнішими думками та переживаннями.

Натомість, Ларрі Кінг віддає перевагу більш виваженому, розмірковувальному стилю, створюючи середовище, де гості можуть роздумувати та давати довгі, ретельно продумані відповіді. Його інтерв'ю часто охоплюють широкий спектр тем, від особистісних філософій до глобальних питань, що дозволяє інтерв'юваним відчувати себе комфортно, не бути обмеженими рамками прямого запитання. Такий підхід видно в інтерв'ю з

Опрою Вінфрі та Далай-ламою, де Кінг дає простір для глибокого осмислення та висловлювань на чутливі теми.

Відмінності у стилях Гордона та Кінга можна пояснити їхніми унікальними медійними платформами та аудиторією, для якої вони роблять свої інтерв'ю. Гордон, чия робота часто спрямована на аудиторію з високим попитом на драматичність та емоційність у медіа, призвела до розвитку його безпосереднього стилю. Його підхід може вважатися відображенням культурних уподобань його глядачів, які цінують гострі, емоційно насичені взаємодії перед його інтерв'ююваними. Ларрі Кінг, з іншого боку, націлений на широку міжнародну аудиторію, що вимагає від нього підтримання виваженості та спокою, таким чином він стає більше фасилітатором, ніж провідником розмови. Його американська аудиторія цінує детальні та збалансовані обговорення, що вимагають від ведучого максимальної об'єктивності та здатності забезпечити комфорт інтерв'ююваним для глибоких роздумів.

Отже, Д. Гордон часто використовує техніку втягування глядачів у емоційний світ інтерв'ююваних, що характеризується як «емоційний журналізм». Цей стиль ефективний для створення швидкої реакції та залучення аудиторії, але може вести до суб'єктивізації розмов та перекосу в сприйнятті інтерв'ююваного як об'єкту співчуття або критики. З іншого боку, Л. Кінг практикує «діалоговий журналізм», де він створює простір для обговорення, підкреслюючи важливість збереження балансу та нейтралітету в інтерв'ю, що дозволяє йому отримувати більш об'єктивну та всебічну інформацію від своїх гостей. Гордон відомий своїм використанням провокативних питань, які часто ставлять гостя в ситуацію, де вони мусять відповідати на складні, іноді незручні питання. Це створює драматизм та підвищує емоційну залученість аудиторії.

3.2. Порівняльний аналіз методів ведення інтерв'ю між Машою Єфросиніною та Опрою Вінфрі

Порівняльний аналіз методів ведення інтерв'ю Машею Єфросиніною та Опрою Вінфрі вимагає детального розгляду різних аспектів їхньої

журналістської практики. Для цього аналізу використано конкретні приклади інтерв'ю, які наведено вище.

Таблиця 3.2.

Порівняльний аналіз між Машою Єфросиніною та Опрою Вінфрі

Критерій	Маша Єфросиніна (приклади інтерв'ю)	Опра Вінфрі (приклади інтерв'ю)
Тематична структура	Єфросиніна часто фокусується на особистих історіях та емоційних досвідах своїх гостей, розкриваючи їхню внутрішню боротьбу та перемоги. В інтерв'ю з С. Притулою акцент робиться на його волонтерській роботі та впливі війни на його діяльність.	Вінфрі обирає широкі глобальні та соціокультурні теми, часто використовуючи свої інтерв'ю для обговорення питань соціальної справедливості та особистісного зростання, наприклад, в інтерв'ю з Мішель Обамою.
Мова та стиль	Використовує безпосередній, відвертий стиль, надаючи гостям можливість висловити свої почуття та переживання. В інтерв'ю з Раміною вона стимулює відкриті відповіді на чутливі питання.	Опра веде інтерв'ю у вигляді діалогу, надаючи гостям простір для розмірковувань і самовираження, зберігаючи при цьому структурованість та глибину обговорення, як у бесіді з Еллен Дедженерес.
Невербальні сигнали	Часто використовує жести та міміку для підкреслення емоційного зв'язку з гостем, що створює атмосферу інтимності та довіри, як у інтерв'ю з Анною Трінчер.	Опра використовує невербальну комунікацію для встановлення авторитету та емпатії, її міміка і жести відображають залученість та підтримку, сприяючи глибокому зануренню в розмову, як в

		інтерв'ю з Ріанною.
Взаємодія учасників	Єфросиніна активно взаємодіє з гостями, часто демонструючи співпереживання та підтримку, що допомагає в створенні глибоких та значущих розмов, особливо у складних темах, як у бесіді з Олександром Пустовіт.	Вінфрі зосереджена на створенні безпечного простору для обговорення, її спокійний та розважливий підхід дозволяє гостям відчувати себе цінними і почутими, як у інтерв'ю з Бараком Обамою.

Як видно, таблиця надає детальний порівняльний аналіз, який демонструє, що Єфросиніна часто фокусується на особистих та емоційних аспектах своїх гостей, використовуючи свої інтерв'ю для глибокого дослідження внутрішніх переживань, боротьби та успіхів, що сприяє створенню інтимної атмосфери і відчуття довіри. Її стиль демонструє високий рівень емпатії та залученості, який сприймається як запрошення для гостей ділитися своїми найглибшими емоціями, як це видно в інтерв'ю з Сергієм Притулою та Раміною.

З іншого боку, Опра Вінфрі обирає ширші теми, орієнтовані на соціальну справедливість та особистісний розвиток, що відображає її здатність вести розмови на глобальні та культурно значущі теми. Вінфрі використовує свої інтерв'ю як платформу для підвищення обізнаності та стимулювання змін, часто забезпечуючи гостям простір для розмірковувань та самовираження без надмірного тиску, що видно з її бесід з Мішель Обамою та Еллен Дедженерес.

Різниця в підходах між Єфросиніною та Вінфрі може бути частково пояснена їхніми професійними місіями та цільовими аудиторіями. Єфросиніна, активно працюючи в українському медійному просторі, віддає перевагу безпосереднім і відвертим розмовам, які максимально відкривають особистість гостя, що відповідає вимогам її глядачів, які цінують глибоку особистісну взаємодію та емоційну відвертість. Опра Вінфрі, з іншого боку, використовує

підхід, який можна пов'язати з теорією «трансформаційного лідерства» у журналістиці. Цей підхід акцентує на вмінні ведучого впливати на гостей та глядачів, спонукаючи їх до саморефлексії та персонального зростання. Вінфрі створює діалогове середовище, де гості можуть повноцінно висловити свої думки та почуття, що не тільки підтримує їхню самооцінку, але й сприяє більшій обізнаності та культурній освіченості аудиторії.

Єфросиніна діє в українському культурному просторі, де велика вага приділяється особистісним історіям та національним викликам, таким як війна та національне відродження. Її інтерв'ю часто відображають бажання глибше зрозуміти внутрішній світ гостей в контексті ширших суспільних подій. Водночас, Опра Вінфрі працює на американському медійному ринку, де значна увага приділяється глобалізації, мультикультурності та інклюзивності. Її інтерв'ю підкреслюють соціальну справедливість та особистісний розвиток, що резонує з глобальними соціокультурними трендами.

Отже, українські телеведучі часто підкреслюють формальність у стосунках з гостями студії. Вони зазвичай використовують більш стримані манери поведінки та звернення, що відображає традиційне українське ставлення до авторитетів. Це може включати більш уважний підхід до вибору тем та питань, який забезпечує глибокий аналіз висвітлюваних питань без ризику наштотхнутися на незручність.

ВИСНОВКИ

Таким чином, у першому розділі роботи, який присвячений теоретичним аспектам проведення відеоінтерв'ю, було здійснено ретельний аналіз сутності відеоінтерв'ю, його основних характеристик, а також визначено відмінності цього виду інтерв'ю від інших видів журналістських інтерв'ю. Було розглянуто різні визначення та підходи до поняття «відеоінтерв'ю», що дозволило виявити ключові особливості цього формату, такі як візуальність, динамічність, імпровізованість та здатність до створення глибшого емоційного зв'язку з аудиторією. Також було підкреслено, що відеоінтерв'ю може включати не лише звичайні питання та відповіді, а й мультимедійні елементи, такі як вставки відеороликів, анімації та інші візуальні засоби для підсилення інформаційного навантаження.

Також, було викладено основні підходи до аналізу як відео-контенту, так і його взаємодії з аудиторією. Особлива увага приділялася критеріям ефективності відеоінтерв'ю, які включають оцінку вербальних та невербальних засобів спілкування, структуру інтерв'ю та його вплив на глядачів. Також було розглянуто, як різні технічні засоби та монтаж впливають на загальне сприйняття інтерв'ю та його інформативність. Ці аспекти дозволяють глибше зрозуміти, як саме відеоінтерв'ю впливає на аудиторію, та які фактори визначають його успішність у сучасному медіапросторі. Висновки цього розділу формують міцну теоретичну основу для подальшого дослідження практичних аспектів ведення відеоінтерв'ю, що розглядаються в наступних розділах дипломної роботи.

В другому розділі роботи було зосереджено увагу на дослідженні проведення інтерв'ю на прикладі програм світових та українських журналістів. Цей аналіз дозволив виявити специфіку ведення інтерв'ю та ідентифікувати ключові відмінності та схожості між українськими та зарубіжними підходами до журналістики. У підрозділі, присвяченому аналізу п'яти інтерв'ю Дмитра Гордона, було розглянуто його унікальний стиль, що включає глибокі

психологічні розпитування, здатність витягувати важливу інформацію та зосередженість на емоційному аспекті розмов. Його інтерв'ю часто містять драматичні моменти, що робить їх вкрай захоплюючими для аудиторії. Підрозділ, який аналізує п'ять інтерв'ю Маші Єфросиніної, показав, як її легкий та невимушений стиль сприяє створенню дружньої, майже інтимної атмосфери, де гості можуть відчувати себе комфортно, ділячись особистими історіями. В аналізі п'яти інтерв'ю Ларі Кінга, виявлено, що його знаменитий недвозначний підхід та майстерність задавати прості, але глибокі питання дозволяють отримати інформацію, яка іншими способами залишилася б невисловленою. Також, аналізувалися п'ять інтерв'ю Опри Вінфрі, варто підкреслити її унікальну здатність створювати емоційний зв'язок із гостями та аудиторією, використовуючи її щирість і емпатію, що робить кожне інтерв'ю надзвичайно зворушливим і значущим.

У третьому розділі дипломної роботи було проведено порівняльний аналіз методів ведення інтерв'ю видатними телеведучими, що зосереджує увагу на різницях та схожостях у підходах між українськими та американськими журналістами.

Було проведено порівняльний аналіз між Дмитром Гордоном та Ларі Кінгом. Також з'ясовано, що обидва журналісти мають унікальний підхід до ведення інтерв'ю: Гордон використовує глибокий аналітичний метод, де основна увага приділяється детальному розкриттю психологічних аспектів інтерв'ююваних, тоді як Кінг вирізняється своєю здатністю ставити прості, але відкриті питання, що дозволяють гостям самостійно висловлювати свої думки і переживання, часто виходячи за рамки загальноприйнятих відповідей.

Також присутній порівняльний аналіз між Машою Єфросиніною та Опрою Вінфрі. В обох ведучих спостерігається високий рівень емпатії та здатність створювати довірливу атмосферу, але Єфросиніна схильна до більш легкої та розслабленої форми діалогу, в той час як Вінфрі використовує свою інтуїтивну здатність витягувати глибокі емоційні реакції та розмірковування, що часто призводить до потужних моментів у її шоу.

Отже, такий аналіз демонструє, як культурні відмінності та особистісні якості ведучих впливають на методи ведення інтерв'ю, а також на те, як аудиторія сприймає та взаємодіє з медійним контентом. Ці відкриття підкреслюють важливість адаптації журналістських підходів до різних культурних контекстів і особистих переваг глядачів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Белановский С. А. Глибоке інтерв'ю: навчальний посібник. Нікколо-Медіа, 2001. 320 с.
2. Берн Е. Ігри, в які грають люди. 1964. 33 с. URL: <https://books2you.com.ua/wp-content/uploads/2022/05/22570965.a4.pdf>
3. Грабельников А. А. Работа журналиста в прессе : уч. пос. М. РІПхолдинг, 2001. 274 с.
4. Довженко О. 15 типових помилок інтерв'юера. *MediaLab*. 17.10.2019. URL: <https://medialab.online/news/15mistakes/>
5. Дяків Х. Мовленнєвий жанр «відеоінтерв'ю»: комунікативно-прагматична організація. *Львівський національний університет ім. І. Франка*, 2021. 9 с. URL: <https://foliaphilologica.uni.kyiv.ua/index.php/foliaphilologica/article/download/5/3>
6. Іванов В., Костенко Н. Досвід контент-аналізу. Моделі та практики. *Інститут соціології НАН України*. 2003. 141 с. URL: <https://www.aup.com.ua/wp-content/uploads/2016/03/Dosvid-kontent-analizu.-Modeli-ta-praktiki.pdf>
7. Ільченко С. Н. Інтерв'ю в журналістиці: як це робиться : навчальний посібник. Вища школа журналістики і масових комунікацій. 2016. 236 с.
8. Казімова Ю. До поняття формату жанру інтерв'ю у журналістиці. *Національний університет «Львівська політехніка»*. 2018. 5 с. URL: <https://science.lpnu.ua/sites/default/files/journal-paper/2019/apr/16169/kazimova.pdf>
9. Калита О. П. Жанрові особливості інтерв'ю на сторінках онлайн видань. *ТНУ імені В. І. Вернадського*. 2023. URL: https://www.philol.vernadskyjournals.in.ua/journals/2023/1_2023/part_2/48.pdf
10. Ковалинська І. В. Невербальна комунікація. Київ. Освіта України, 2014. 289 с. URL: https://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/4631/1/I_Kovalynska_NC_GI.pdf

11. Корнєва Л. М. Невербальні засоби в міжкультурній комунікації. *Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського*. 3 с. URL: <http://dspace.nbuv.gov.ua/bitstream/handle/123456789/74032/26-Korneva.pdf?sequence=1>
12. Кривопишина О. А. Психологія журналістської творчості: конспект лекцій. Суми. Вид-во: СумДУ, 2009. 131 с. URL: <https://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream/123456789/412/1/Krivopishina2.doc>
13. Куранова С. І. Дискурсивно-прагматичні особливості інтерв'ю публічної мовної особистості (на матеріалі англійської та української мов). *Національний університет «Києво-Могилянська академія*. 2012. № 6. 54 с. URL: <https://ekmair.ukma.edu.ua/items/a9ff4ea0-479f-4098-9408-d35d47ca5f98>
14. Лекція: Методи проведення моніторингу. *Запорізький національний університет*. URL: <https://moodle.znu.edu.ua/mod/resource/view.php?id=246791>
15. Лекція №2. *Запорізький національний університет*. 5 с. URL: <https://moodle.znu.edu.ua/mod/resource/view.php?id=511867>
16. Лісневська А., Коженівська Т. Мистецтво телевізійного репортажу. *Луганський національний університет імені Тараса Шевченка*. 2013. 155 с. URL: http://library.megu.edu.ua:8180/jspui/bitstream/123456789/1572/1/O_Lisnevskaya_MTR_GL.pdf
17. Лук'янова Л. Контент-аналіз як психолого-педагогічна процедура. *Digital Library NAES of Ukraine*. 12 с. URL: <https://lib.iitta.gov.ua/7538/1/%D0%9A%D0%BE%D0%BD%D1%82%D0%B5%D0%BD%D1%82-%D0%B0%D0%BD%D0%B0%D0%BB%D1%96%D0%B7.pdf>
18. Любовець Н. І. Спогади інтерв'ю: до історії жанру. *Міжнародна наукова конференція “Бібліотека. Наука. Комунікація. Розвиток бібліотечно-інформаційного потенціалу в умовах цифровізації”*. 2020. URL: <http://conference.nbuv.gov.ua/report/view/id/918>
19. Олійник О. Ділове спілкування: навчальний посібник. Красноармійськ. КП ДонНТУ, 2009. 380 с. URL:

<https://kpdi.edu.ua/biblioteka/%D0%94/%D0%94%D1%96%D0%BB%D0%BE%D0%B2%D0%B5%20%D1%81%D0%BF%D1%96%D0%BB%D0%BA%D1%83%D0%B2%D0%B0%D0%BD%D0%BD%D1%8F%20%D0%9E%D0%BB%D1%96%D0%B9%D0%BD%D0%B8%D0%BA%20%D0%9E.%D0%86..pdf>

20. Публічна комунікація: навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів спеціальності 052 «Політологія» й слухачів спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування» / авт. кол. : В. І. Шарий, О. В. Черевко, Л. Я. Самойленко, А. О. Овчаренко, О. О. Дем'яненко, Б. М. Калініченко, В. В. Батушан, Н. О. Кравцова; за заг. ред. д. держ. упр. В. І. Шарого. Черкаси. Видавець Чабаненко Ю. А., 2020. 330 с. URL: <https://eprints.cdu.edu.ua/4293/1/pybl.pdf>
21. Різун В. В., Скотникова Т. В. Методи наукових досліджень у журналістикознавстві. *Запорізький національний університет*. 2004. 90 с. URL: https://moodle.znu.edu.ua/pluginfile.php/469778/mod_folder/content/0/%D0%A0%D1%96%D0%B7%D1%83%D0%BD%2C%20%D0%A1%D0%BA%D0%BE%D1%82%D0%BD%D0%B8%D0%BA%D0%BE%D0%B2%D0%B0%D0%9C%D0%95%D0%A2%D0%9E%D0%94%D0%98%20%D0%9D%D0%90%D0%A3%D0%9A%D0%9E%D0%92%D0%98%D0%A5%20%D0%94%D0%9E%D0%A1%D0%9B%D0%86%D0%94%D0%96%D0%95%D0%9D%D0%AC%20%D0%A3%20%D0%96%D0%A3%D0%A0%D0%9D%D0%90%D0%9B%D0%86%D0%A1%D0%A2%D0%98%D0%9A%D0%9E%D0%97%D0%9D%D0%90%D0%92%D0%A1%D0%A2%D0%92%D0%86.docx?forcedownload=1
22. Семіотичний аналіз явищ культури: монографія. Київ. Інститут філософії імені Г. С. Сковороди НАН України, 2021. 396 с. URL: https://web.kpi.kharkov.ua/philosophy/wp-content/uploads/sites/124/2021/11/Semiot_analys.pdf

23. Симоніна Н. Класифікація сучасного телевізійного інтерв'ю. *Електронний репозитарій ДВНЗ "УжНУ"*. 2012. 5 с. URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/3874/1/%D0%9A%D0%9B%D0%90%D0%A1%D0%98%D0%A4%D0%86%D0%9A%D0%90%D0%A6%D0%86%D0%AF%D0%A1%D0%A3%D0%A7%D0%90%D0%A1%D0%9D%D0%9E%D0%93%D0%9E%D0%A2%D0%95%D0%9B%D0%95%D0%92%D0%86%D0%97%D0%86%D0%99%D0%9D%D0%9E%D0%93%D0%9E%D0%86%D0%9D%D0%A2%D0%95%D0%A0%D0%92%E2%80%99%D0%AE.pdf>
24. Соколов А. Г. Editing: television, cinema, video. М. «625», 2001. 207 с. URL: <http://www.ktm-hdak.org.ua/doc/Sokolov%20A.%20Montazh%20televidenie%20kino%20video.pdf>
25. СторіМейкер: школа громадянської журналістики. Онлайн-курс з громадської журналістики. Урок №4 – Прийоми інтерв'ювання. URL: <https://school-cj.org/courses/journalism/lesson-4>
26. Ципнятов Д. В. Жанрові моделі інтерв'ю в роботі сучасних журналістів: український і зарубіжний досвід. *Національний авіаційний університет*. 2021. 84 с. URL: <https://er.nau.edu.ua/bitstream/NAU/53848/1/%D0%94%D0%B8%D0%BF%D0%BB%D0%BE%D0%BC%D0%A6%D0%B8%D0%BF%D0%BD%D1%8F%D1%82%D0%BE%D0%B2.pdf>
27. Шахова О. Г. Спілкування як соціально-психологічний феномен. Сторони спілкування: комунікативна, інтерактивна, перцептивна. *Харківський національний університет внутрішніх справ*. 2023. 17 с. URL: <https://nm2.univd.edu.ua/download/120918>
28. Шевченко В. Особливості контенту в сучасному журналістичному мистецтві. *Діалог: media студії*. № 21. 2015. 26 с. URL: <https://journals.indexcopernicus.com/api/file/viewByFileId/411685.pdf>

29. Шкальова А. Особливості портретного інтерв'ю в аудіовізуальній журналістиці. *Університет "Львівська політехніка"*. URL: <https://ena.lpnu.ua:8443/server/api/core/bitstreams/9a6e7427-a95c-4d8c-9741-5a6c524d13de/content>
30. Андрій Куликов, голова Комісії з журналістської етики: велике інтерв'ю для *Укрінформ*. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=LGtj0kFbEhI>
31. Інтерв'ю Дмитра Гордона з В. Зеленським в 2018 році. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=P8OBR9yJgFA>
32. Інтерв'ю Дмитра Гордона з Іриною Білик в 2018 році. URL: https://www.youtube.com/watch?v=LJjIRH_cxZg
33. Інтерв'ю Дмитра Гордона з Могилевською в 2023 році. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=JVeIQbPdyJo>
34. Інтерв'ю Дмитра Гордона з В. Кличко в 2023 році. URL: <https://youtu.be/mPIRytEb9dQ?si=ZgmPh6UZKqlCQRy7>
35. Інтерв'ю Дмитра Гордона з О. Поляковою в 2023 році. URL: <https://youtu.be/cx0uAjJHlhw?si=PK36msi3clbvul6k>
36. Інтерв'ю Маші Єфросиніної з Олександрой Пустовіт в 2021 році. URL: <https://youtu.be/wmgGVwjnTr0?si=g-koOZVcQai7Lo16>
37. Інтерв'ю Маші Єфросиніної з Христиною Соловій в 2024 році. URL: <https://youtu.be/K8sFuyIzuqA?si=xCUZQKDA8-5MX9fz>
38. Інтерв'ю Маші Єфросиніної з Анною Трінчер, в 2024 році. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=-w32cONt5Q4>
39. Інтерв'ю Маші Єфросиніної з С. Притула в 2023 році. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=RyRusJSW3Qk>
40. Інтерв'ю Маші Єфросиніної з Раміною в 2023 році. URL: https://www.youtube.com/watch?v=2k_1lYR9zh0
41. Ларрі Кінг інтерв'ює Опру Вінфрі. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=fh4524Lp0aM>
42. Ларрі Кінг інтерв'ює Далай-ламу. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=VQQK3MhvupE>

43. Ларрі Кінг інтерв'ює Джеррі Сайнфелда. URL: <https://www.cnn.com/videos/entertainment/2017/02/12/jerry-seinfeld-1991-larry-king-live-interview-sot.cnn>
44. Ларрі Кінг інтерв'ює Френка Сінатру. URL: <https://youtu.be/Y-xkTDhOpCY?si=-KMtcX8bm7E5rjIl>
45. Ларрі Кінг інтерв'ює Мішель Обаму. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=pyBc33UjvDU>
46. Інтерв'ю Опри Вінфрі з Бараком Обамою. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=bZW2gmc2QKE>
47. Інтерв'ю Опри Вінфрі з Еллен Дедженерес. URL: https://www.youtube.com/watch?v=xBgS_53s_Nk
48. Інтерв'ю Опри Вінфрі з Мішель Обамою. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=bNLIUEnPMaw>
49. Інтерв'ю Опри Вінфрі з Ріанною. URL: <https://www.dailymotion.com/video/x10zvww>
50. Інтерв'ю Опри Вінфрі з Стівеном Спілбергом. URL: <https://youtu.be/nVDcJ1EL2JE?si=FvMN6r2QOj-tL5of>